BIBLIOTEKA NARODOWA
WARSZAWA

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE COPYRIGHT RESERVED

5 4 95 R. Nr 79910

Rps

Archiwum Jewgena Archipienki. T.II.:Materiały dotyczące działalności urzędowej. Rząd Ukraińskiej Republiki Ludowej (UNR): Gabinet Ostapienki(marzec-czerwiec 1919). Ataman Oskitko i okres po jego upadku (październik 1919). Dzienne raporty pułków dywizji Zaporoskiej Armii URL (grudzień 1919-styczeń 1920). Gabinet W.Prokopanfiła (maj 1920-marzec 1921). Dokumenty działalności komisji finansowo-zakupowej armii URL (maj-grudzień 1921).

Rps

Archiwum Jewgena Archipienki. T.II. ...

Ukr.,pol.,franc. XX w. Rps,masz.,litogr.,druk. 53 x 41 cm i mniej. K.695.
K.102,170,215,314,693 uszkodz.
K.239,241,296,422,458,469,501-503,551,554,564,630,646 niezapis.

Archiwum Jewgena Archipienki. T.II.
Materiały dotyczące działalności urzędowej. Rząd Ukraińskiej Republiki Ludowej (UNR),
Część 1: Gabinet Ministrów Ludowych URL: Gabinet Ostapienki (marzec-czerwiec 1919).
Ataman Oskitko i okres po jego upadku (październik 1919). Dzienne raporty pułków dywizji Zaporoskiej Armii URL (grudzień 1919-styczeń 1920). Gabinet Prokopanfiła (maj 1920-marzec 1921). Korespondencja urzędowa J.Archipienki jako ministra gospodarki narodowej URL (czerwiec 1920-marzec 1921).
Materiały o przygotowywanej Konstytucji URL (1920).
Dokumenty rządu URL (październik 1920-1921)
Dokumenty działalności komisji finansowo-zakupowej armii URL (maj-grudzień 1921).

скр. 20

X -1, Архів Є, Архипечка

(пачка 2)

II. 1. Матеріали службової діяльності.
Уряд УНР (1919-1921).

А-2

Часи Кабінету Остапенко

1-groupement de divisions
Генеральний штаб
3-бюро
№ 7020/8.

8

1 февраля. 1919

Генерал д'Ансельм
Командуючий союзними
силами південної Росії.
Голові Ради Міністрів Української Народньої Республики.

Маю за честь підвердити Вам одержання декларації "Директорії" під ч. 854 від 17-20 лютого 1919 року в котрій заначена пропозиція продовжувати від Вашого імени і уповноваження Франції для боротьби проти Большовізму. Я обіцяв такоже добрі умови, які були приписані до того. Обидва згадані документи надіслані мною до п. Генерала Бертело Головного Командуючого військами в Південній частині Росії, який має оповістити мене про своє рішення. Поданим вдяки пункт виразів добрих намірів, які має Правительство Української Народньої Республики, я надсилаю Вам кілька цифр, щоб цифрою означити і головними рисами їх виконання, а також головні відповіді, Букарешту дати певну вагальну ідею, як також пункти переходу до Добровольчої армії. Прошу приняти Пане Президенте, мої найвищі поважання

д'Ансельм

копія

Журнал
Засідання Директорії Української Народньої Республіки.
від 2 Вересня, р. 1919.

Головував: П.М. Андрієвський
Присутні: Ф.П. Швець, А.Г. Макаренко.
Секретарював: Керуючий справами Директорії І.С. Кушнір

Слухали:	Постановили:
1- Відповідь Командуючого військами Одеського району в Одесі генерала д'Ансельма на ноту Ради Міністрів У.Н.Р. від 1 Вересня с/р., а також-же подання Голови Ради Міністрів п. С.П. Остапенка. затвердження Міністра Закордонних Справ Сполученими Штатами Північної Америки визнання переговорів.	1.- а/ Вирішити ствердливим з огляду на ухилення обсервації поширюється на узгоджені союзним Командуванням умови щодо змін в складі Директорії: - повідомити про це Союзне Командування в Одесі з висловленням гадки, що переговори і призначення неналежних від Директорії повинні бути визнані самими членами Директорії. - б/ Звернутися безпосередньо до уряду Держав Антанти з відповідною нотою, яку має скласти і подати на затвердження Директорії Міністерство Закордонних Справ

Голова Директорії

Головуючий Директорії - Андрієвський
Члени: Ф. Швець
А. Макаренко
Керуючий справами Директорії І. Кушнір

Зі справжньою згодою:
В.О. Начальника Юридичного Відділу Л. Кедровський.

Гнисевский Григор. Павлович

Остапенко Серг. Сергеевич

Гончаренко - Иван Андрианович

Корчинский Михаил Кафорович

Симонов Дмитр. Яковлев

Бажинский Михаил Иванович

Лица Ван Львович

Вистинке-Шапова Олексан

Ученик -

Иван

Пилипук Дмитр Климентович

Левчуновский -

Олейник Иван Иванович

Корректур - Оксен Васильевич

го поставить вулика з одного
то під рямками буде IO мм. п
яке потрібне літом. А як пос
навпаки, то під рямками буде
простору, що необхідно в зим
Коли поставить вулика на бік
буде IO мм. під вуликом прос
тоді повз весь вулик образує
вічко в 8 мм. заввишки.

Таке денце зручніше зо
ших.

Коли треба рушить з бжо
мандрівку, то денце пригвинчу
стінок вулика.

Парубок
Вільгурська Зінаїда
Черкаська

4/III 1919 Вперше
Увійшла в Зерково недописаний
нехай, як складають Комісії
Мануїлівна

Італіанець-викрійка
Остапенка викрасти з
Одеси.

Дипломатія - Зробила помилка
1- не розрахувала мінімума
2- відмова Мануїл. скласти Директорію
3- фразу, не на висоті положення
Чесніва і Андрієвського.

Засідання Директорії
Кабінетом 4/III 1919

Петлюра	Шаповал О.
Андрієвський	Корчинський
Швець	Остапенко Готов.
Осипенко	Семенівський
Грекова	Симоній
	Аркименко

Условини ухода Петлюри
Поправлені французами
Отаман Михайлович
Андрієвський - підлість
Промова Петлюри
Доля України - вера в руки Франц
Командування.
Переговорів немає - аверс
тиверду опінію
Коаліційне Міністерство

Необхідність купи кабі-
нету -

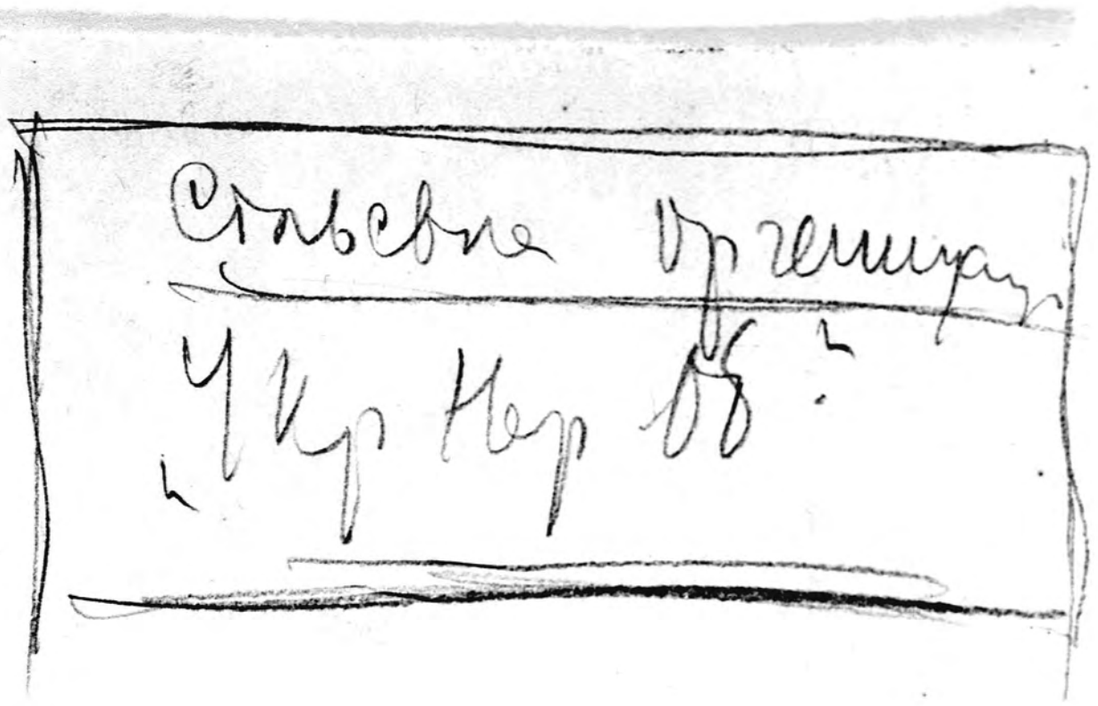

7

У. Н. Р.

Головна Рада

Народніх Міністрів

Березня 10 дня 1919 р.

№ —

м. Київ.

Тимч. Керуючому Справ.
Внутрішніх справ

Пропоную Вам сього 10 Березня передати Керуючому Міністерством Внутрішніх Справ Раднику Міністерства Пану Христюку

Заступник Голови Ради
Міністрів
І. Фещенко-Чопівський

До ситниковою № 97,

Щоб уникнути зайвої
роботи пропоную голові
цієї комісії
повернути відбір вашої
депеші з ф/т 24/III 24 р. т.
назначено в правій
залізничній що ваші бажан-
ня в цій площині в межах
нашої області будуть
зовсім зняті вилучені

Предсідатель Держ. Серв.

Голубовіч

До ситниковського № 97,

Ради уповноваженої ради пенсіонерів районного центру.

Повертаючи відбір вашої депеші з дня 24/III 24 р.т. маємо за честь повідомити вашу бажання в якій повітрю в цехах нашої області будуть мала мати вплив

Предсідатель Держ. Серг.

Голубовіч

Копія. 9

ДО ВИСОКОЇ ДИРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ
НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ.

Кабінет доводить до відома Високої Директорії Української Народньої Республіки, що о 20 год. 14 березоля року 1919 він складає свої уповноваження і просить призначити час та осіб, котрим окремі Міністри могліб передати Міністерські справи.

Мотиви для того е такі:

1/Кабінет згодився провадити державні справи Української Народньої Республіки на певних умовах з Високою директорією в той мент, коли представники двох політичних партій с.-р. і с.-д. одмовилися брати участь в політичній роботі Правительства і ставились в так званну пасивну опозіцію.

2/По переїзді до Проскурівa почалися розмови поміж Високою Директорією та представниками названих політичних партій про неминучу зміну політики Правительства в сторону припинення справи, роспочатої ще попереднім Кабінетом Чеховського, згоди з Антантою і налагодження згоди з ворогом, шляхом признання радцепії на Україні.

3/Зазначений спосіб ведення Державної справи порушае умови поміж Високою Директорією і Кабінетом і загрожує основним інтересам Українського Народу.

4/-Щоби уникнути непорозумінь і злегчити державну роботу Високої Директорії, Кабінет визнае окінчно необхідним податися на демісію.

С.Остапенко,
Отаман О.Шаповал,
Е.Архипенко,
Д.Симонів,
Г.Чижевський,
Чопівський,
М.Корчинський.

ВІД КОМІТЕТУ ОХОРОНИ РЕСПУБЛІКИ.

Перед кількома днями через відгізання Кам'янця і загрозу йому з боку большовиків, в державних справах утворилося безладдя й Центральні Державні Установи загубили звязок з Директоріею;ніяких роспорядків від неї і Уряду не було,місце пробування вищої влади Республіки перестало бути відомим навіть Центральним Установам,в звязку в пораженнями на фронті Жмеринки,завороушення в Барі і Могильові значні-щі відділи війська безладно насунули до Кам'янця.Все те утворило стан повної дезорганізації державного апарату і представники як від Центральних установ,так і від місцевих військовихчастин та установ стали являтися до Центральних Установ партій з запитаннями,що робити і як запобігти можливим порушенням ладу і порядку з огляду на відсутність Центральної влади і невідомість навіть місця її перебування.

Комітет Охорони Республіки в час цієї загальної паники, коли весь державний апарат і майно Української Республіки були під загрозою нападу всяких темних сил,постановили своєю цілью **припинити** безладдя й моральним впливом партійних та громадсбких організацій встановити спокій,як основу всякого нормального громадського життя.

В переконанні що встановлення тревалого,дійсного спокію та ладу можливе лише шляхом зміни дотеперішньої урядової політики,Комітет Охорони Республіки вважав необхідним звернутись до Директорії з пропозіцією розірвати переговори з французським командуванням та роспочати переговори з совітськими **правительством** на Вкраїні.

В цій цілі були послані делегати Комітету до Директорії Оскільки тревожний настрій,який опанував був громадянством, зник в наслідок того,що на фронті республіканське військо одержало значні успіхи,оскільки звязок між центром та периферією налагодився й безпогадність перших днів евакуації з бігом часу була зовсім усунута,оскільки безпосередня потреба в істнуванні Комітету Охорони Республіки минула. Комітет виконав свое головне завдання збереження спокою та

порядку в момент загального безладдя.

Стоючи твердо на своїй основній позиції що до зміни дотеперішньої урядової політики в напрямку розриву з французським командуванням і роспочаття в найбільш вигідний для Української Республіки момент переговорів з большовицьким правительством, Комітет вважає, що при данних умовах унормованого державного життя переведення відповідного впливу на правительство мусить перейти знову безпосередньо до рук політичних партій, що стоять на платформі Комітету.

Дальше істнування Комітету в його нинішній формі в данну хвилю не тільки не сприятиме осягненню зазначеної мети, але лише може цьому перешкодити, оскільки встановлятиме двоевластя, що, дезорганізуючи громадянство та армію, може тільки до решти підірвати сили армії Українсько Народньої Республіки й цим пошкодити визволенню українського народу з під чужоземного панування.

З огляду на все зазначене, Комітет Охорони Республіки оповіщає населення, що з дня 28 місяця березня 1919 року діяльність Комітету припиняється.

Комітет Охорони Республіки закликає всіх громадян Української Народньої Республіки заховувати спокій та порядок, здійснюючи свої політичні стремління організованим шляхом через політичні партії.

Разом з тим Комітет Охорони Республіки звертається до товаришів - козаків Української Народньої Армії, щоби вони ні на ступінь не відходили від виконання своїх обов'язків в цей час, коли від того чи буде фронт, чи не буде, залежить доля Українського народу в сучасному і в будучности.

Кожний громадяним хай непохітно виконує свої громадські обов'язки.

Комітет Охорони Республіки.

м. Кам'янець-Подільський

року 1919, березоля 27.

Комісар Кам'янець-Подільськ. Повітов. Б. М. Х. Іванцубки

11

ВІД КОМІТЕТУ ОХОРОНИ РЕСПУБЛІКИ.

З огляду на дезорганізацію державного апарату і можливі через це заворушення і порушення спокою представники Української Соц.-демократичної робітничої партії і української партії соціалістів-революціонерів купно з представниками Селянського Повітового З'їзду Кам'янецького повіту на Поділлю, а також представниками Кам'янецької залоги створили для тимчасового представництва Центральної влади Республіки КОМІТЕТ ОХОРОНИ РЕСПУБЛІКИ в складі по 2 представники: 1) від Центрального Комітету партії У. С. Д. Р., 2) від Центрального Комітету У. С. Р., 3) від Кам'янецької Повітової Трудової Ради, обраної на Кам'янецькому Селянському З'їзді, 4) від козацької ради місцевої залоги.

Завдання Комітету: 1) охорона порядку і спокою; 2) розпорядження ріжним установам; переговори з директорією про негайне припинення переговорів з французким командуванням в Одесі і роспочаття переговорів з радянським правительством України на основі: а) визнання тою Радянською владою України а також Росією самостійности і незалежности Соціалістичної радянської Республіки; б) українського характеру державности України; в) легального існування українських соціалістичних партій; г) виведення російських військ з України; д) складення нового правительства України до остаточного сформування його на другому Всеукраїнському З'їзді Рад Робітничих і Селянських депутатів.

В цілях найкращого переведення того, Комітет охорони Республіки постановляє, що: 1) фронт дієвий має бути захований твердо і міцно до закінчення переговорів з радянською владою України; 2) всі військові частини в тилу так само повинні стояти твердо і не порушно; 3) всі цівільні і військові установи мусят правильно функціонувати; евакуація тимчасово припиняється; державне майно має бути охоронено; 4) всі місцеві залоги мають підтримувати спокій і лад на основі роспорядку властей.

Оголошуючи про це до загального відома ***Комітет Охорони Республіки кличе всіх громадян заховувати спокій і дружно переводити в життя всі постанови Комітету.***

Голова Комітету Охорони України ***Володимир Чеховський.***

Товариш Голови ***Аркадій Степаненко.***

Члени Комітету: ***Лизанівський, Романченко, Свистун, Гріщенко, Волошин, Казіміров, Мазепа, М. Ткаченко***

Секретар Комітету ***Е. Малик.***

Кам'янець-Подільський 22 березня 1919 року.

Друкарня Под. Губ. Нар. Управ и

2/IX 1919

900
315
1215

Склад Ради Міністрів
УНР на 1/IV 1919.

Прем'єр бувш. Голов. Справ. Іноземних

1- Внутр. Спр. Мазурівський в.о.
2 Земел. Спр. Лукашевич Св.
3- Народ. Освіти Чижевський ІВ.
4- Фінансів Спр. - Шапошник О.Я.
5. Морські Спр. Бажанівський Ліц.
6- Праці
7- Контроль Сімонів ІВ.
8- Культури і Мист. Св. Лев
9- Преса др Назарук Ос.
10- Юстиції - Марковський
11- Пошти і телег. ———
12- Нарад. Здоров. ———
13- Шляхів ———
14- Земельних Справ Мацієвич.
15- Судовий - Корчинський
16- Військових - Кравківський

У.Н.Р.

ГОЛОВА РАДИ

НАРОДНІХ МІНІСТРІВ.

"10" Квітня 1919 р.

№ 536

Панові Заступникові Голови Ради Міністрів А.М. Лисицькому.

На підставі наказу Високої Директорії від 9-го цього квітня сього року під Ч.1593,-пропоную Вам негайно приняти від бувшого Заступника Голови Ради Міністрів Е.П.Архипенка всі справи по керуванню Радою Міністрів і негайно приступити до виконання своїх обов'язків, з огляду на мою хворість.

Голова Ради Міністрів,
Міністр Фінансів

За Секретаря Ради Міністрів

В И П И С К А

з журналу засідання Ради Народніх Міністрів від 10 Квітня 1919 року.

С Л У Х А Л И:	П О С Т А Н О В И Л И:
У. Доклад Заступника Голови Ради Міністрів копії наказу Директорії Ч.1593 і телеграми члена Директорії п.Андріевського на ім'я п.Керуючого Міністерством Внутрішніх Справ п.Морозовського від 10 Квітня.	У.Заслухавши наказ Ч.1593 представлении Заступником Голови Ради Міністрів п.Андрієм Левицьким і телеграму члена Директорії п.Андріевського від 10/IУ 1919 року, Рада Міністрів вважає необхідним обговорювання справи одкласти до затвердження Директоріею нового Кабінету. Крім того доручити Заступнику Голови Ради Міністрів Народніх негайно переговорити в цій справі по прямому дроту з п. Чопівським.

З оригіналом згідно:

З а д і л о в о д а

Київ 16

Н А К А З

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ Р Е С П У Б Л І К И.

Дня 9... Квітня 1919 року.

Ч-1593

Іменем Української Народньої Республіки, на підставі постанови Вискої Директорії від 7. Квітня 1919 року за Ч-1592 НАКАЗУЮ:

Голові Ради Народніх Міністрів і Міністру Фінансів Борісу МАРТОСУ, Заступнику Голови і Народньому Міністру Юстиції Андрію ЛІВИЦЬКОМУ, Народньому Міністрові Внутрішніх Справ Ісааку МАЗЕПІ, Народньому Міністру Земельних Справ Миколі КОВАЛЕВСЬКОМУ і в.об. Народнього Військового Міністра Григорію СИРОТЕНКО негайно приступити до виконання обов'язків.-

ГОЛОВА ДИРЕКТОРІЇ,
Головний Отаман Петлюра

Член-СЕКРЕТАРЬ Мазоренко

Канцелярія Головного Отамана Н. Р. У.

Оригінальна згідна:
Начальник Канцелярії Головного Отамана
Сотник Шевченко

Копія Гасера з Копією

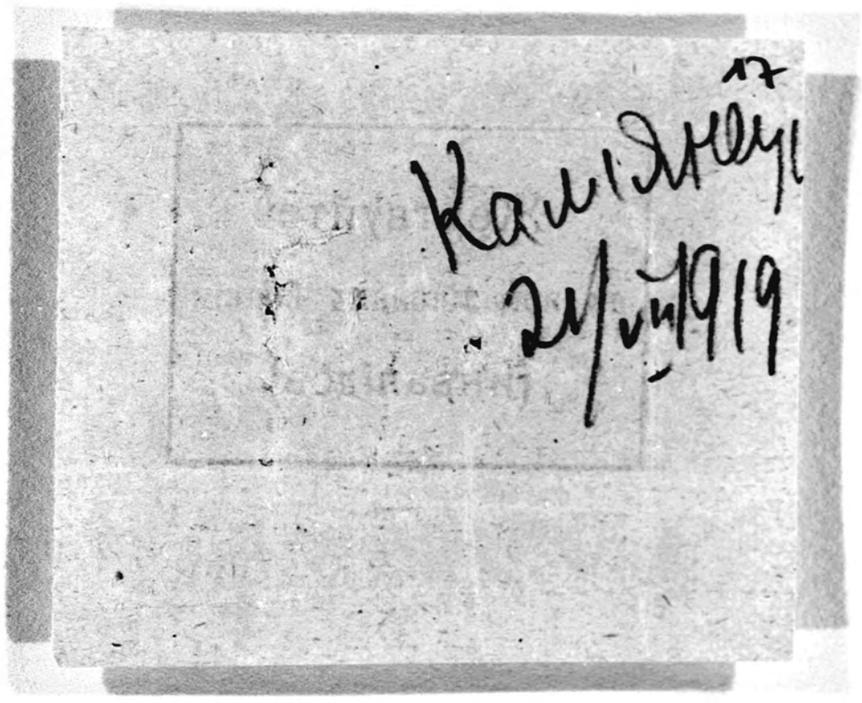
17
Kaliningrad
21/VII 1919

Жертвуйте
на покаліченних воїнів
(инвалідов)

Зв. - Майоре
Н. С. Маєвін
В. О. Н. І. Сергеєв
Зам. Сир. Пєлюшкевич
Нач. с. Крушельницьк
Г. К. Шрейнко
Д. С. Коваленко
Кор. Левицький
К. І. Ф. Кравцевич
К. І. М. Гончаревський

Ком. Бурлєєв
Ад'ют. І. Лівша
К. І. І. Лукашевич

Військові
Косенко
Д. К. Сидоров
Д. С. Карпишев
К. П. І. Лукашевич
Зам. Голова
Касієр
Відділення
п. Подгорці до
гвенії Бережчий.

У. Н. Р.

Головa Радa

Народніх Міністрів

.....ДНЯ 191 Р.

№.....

м. Київ.

Ціна 30 шагів.

Екстренний випуск

ГАЗЕТИ

„ВІЛЬНА УКРАІНА“

НОВИЙ КАБІНЕТ МІНІСТРІВ.

Згідно наказу Високої Директорії Української Народньої Республіки від 9-го квітня 1919 року і телеграми бувшого Заступника Голови Ради Народніх Міністрів п. Фещенко-Чопівського до п. Архипенка про негайну передачу справ новому Кабінету, — сьогодня, 11-го квітня, новий Кабінет Міністрів на чолі з п. Мартосом перейняв міністерства і приступив до праці.

Сьогодня о 9-ій годині ранку відбулося засідання старого Кабінету міністрів, на якому заступник п. Фещенко-Чопівського, бувший Міністр Земельних Справ Е. П. Архипенко, після оголошення згаданої телеграми п. Заступника Голови Ради Міністрів, передав всі справи по керуванню Радою Міністрів новому Голові Кабінету і Міністру фінансів—Б. Мартосу.

Сьогодня ж о 4-ій годині дня відбудеться засідання Кабінету Міністрів, на якому буде поставлено на обговорення Декларацію нового Кабінету; пізніш відбудеться засідання Ради Міністрів.

По всіх Міністерствах іде інтенсівна праця по відбудуванню і налагодженню державного апарату.

З окрема, в Міністерстві Внутрішніх Справ розроблені і будуть в найблизчому часі внесені на обговорення в Кабінет Міністрів і подані на ухвалу Директорії слідуючі законопроекти:

1) Законопроект про асігнування грошей на Трудові Конгреси і місцеві Ради,

2) Закон про скасування станів (сословій) і інституцій, з ними зв‘язаних,

3) Закон про скасування Губерніяльних Управлінь („Губернскихъ Управленій“);

4) Виробляються штати Комісаріятів і

5) Штати міліції.

Видання ДРУКАРНЯ Штабу Півд. Групи.

20-20

Телеграфъ.

Въ

Изъ Рівне № 9. № 1391

Принята 9 / 2 го 1917 г. 93/1

отъ Вокзал. №

Принялъ

Разр. | Счетъ слов. | Подана.

153 сл. 9 ч. 40 м.

Служебныя отмѣтки.

Рівно дирекція статистики
кирпичу кодексовать
Конія тел. Два краткихъ

Баланс № 9.

20 к.

Телеграмма.

Рівне Заступ-
нику голови Ради
Міністрів Особли-
во терміново Коп.
Ушло 9/2 17

директоріи Макаренко Ану/рівненсь-
ку здоєвуріів начальнику штабу Рівної
дивізіи

По смотневан вимогаженіем слано
в телеграмма № 83/ок на день членів
високої директоріи явиться конче
потребним авт реконструкція Кабі-
нету міністрів відбувається вне
сеодня щодо/сеодня новий Кабинет
приступив до праці Краткая вне-
бовелюючи від голови директо

*) Примѣчаніе. Въ служебныхъ заголовкахъ телеграммъ, принятой на буквопечатающемъ аппаратѣ, значеніе чиселъ по порядку слѣдующее: 1) номеръ телеграммы, 2) число словъ, 3) число мѣсяца и 4) часы и минуты подачи.

Тип. А. Г. Сержина. Петроград. Ф. № 2.

Він вам господарському голові
ради електриків і вдячен
товаришам по кабінету щиро
подяку за державу працю
Для України в цей тяжкі ємент.
розбив глиняний пояснює вам не-
рядати Керуючись держави ен-
ергетики новому хресівер електрет-
ва спартосу і уповноваженого
в державних інтересах здійснювати
нагляд за дотриманням правил ви-
користання надр та охорони довкілля
Касти Кранка
від осіб що добросовісно з реко-
струкцією Кабінетом директорів
підтверджує пану остапенко
пану Яцківичу дяки електрет
вам справи переговорів з антенною
національної частини Україні
тарії Кранка
№ 157/голові ради
петлюра Кранка слапка

20

ТЕЛЕГРАММА.

Ю.-З. Ж. Д.

Станція Київ 10/14

191 9 м-ца 5 дня

изъ Київ № 530

Принято со ст. ……

по …… пр. хат. № …… ч. …… р.

Принялъ ……

Отправилъ ……

Разрядъ.	Счетъ словъ.	ПОДАНА. Числ.	Час.	Мин.	ПОЛУЧЕНА. Числ.	Час.	Мин.	СЛУЖЕБНЫЯ ОТМѢТКИ.
В	24	10	10		10/11	11		по Загерговий

Подлинную берегите, копіи въ телеграфѣ нѣтъ.

Керуючому Міністерством
внутрен. справ. Морозов-
ському № Архіпенко вагон
№ 52

Показую Вам до затверд-
ження нового кабінету керую-
чим Міністерством Залишив
за собою ні кому не переда-
вати

Член дирекції Андрієвський

Телеграмму за № …… изъ ……

Получилъ 191 … г. …… м-ца …… дня.

Подпись адресата ……

Тип. т-ва И. Н. КУШНЕРЕВЪ и К°. Нар. 2057 7-12 1917 150.000×100. Сер. Т. № 6

Бум. сп. № 44—1/16 к. л.

Керуючому Мінеральних
Вод Терек. області Архіепископа
Іакова 752

21

ТЕЛЕГРАММА.

Ю.-З. Ж. Д.

Станція Київ

191 9 г. 10/4 м-ца 5 дня.

изъ Київ № 52

Принято со ст. .....

по ..... пр. кат. № ..... р.

Принял .....

Отправилъ .....

Разрядъ.	Счетъ словъ.	ПОДАНА. Числ.	Час.	Мин.	ПОЛУЧЕНА. Числ.	Час.	Мин.	СЛУЖЕБНЫЯ ОТМѢТКИ.
В	24	10	11		10	11	11	по Загерівій

Подлинную берегите, копіи въ телеграфѣ нѣтъ.

Керуючому Міністерством
внутрен. справ. Морозовс-
кому № 52 Архіпенко вагон
№ 52

Показую Вам до затверж-
дення нового кабінету керую-
ня Міністерством Залишив
за собою ні кому не переда-
вати

Член дирекції Андрієвский

Телеграмму за № ..... *изъ* .....

Получилъ 191 ..... *г.* ..... *м-ца* ..... *дня.*

Подпись адресата .....

ТИП. Т-ВА И. Н. КУШНЕРЕВЪ И К°. Нар. 2057 7-12 1917 150.000×100. Сер. Т. № 6
Бум. сп. № 44—1/16 к. л.

Его Высокопревосходительству

Керуючому Міністерством

внутрен. справ Лазоровскому

вагон № 52

22

ТЕЛЕГРАММА.

Ю.-З. Ж. Д.

Станція .....

191 .... г. ..... м-ца ..... дня

изъ .....

№ .....

Принята со ст. .....

по ..... пр. кат. № ..... по ..... р.

Принялъ .....

Отправилъ .....

Разрядъ.	Счетъ словъ.	ПОДАНА. Числ.	Час.	Мин.	ПОЛУЧЕНА. Числ.	Час.	Мин.	СЛУЖЕБНЫЯ ОТМѢТКИ.

Ривне Дитинин л 52 Оф

Хилевичъ

Любовь Ривней

Замвеперешли Хилев-

ичу немедленно бис перв

ой отправкой

Телеграмму за № ..... изъ .....

Получилъ 191 .... г. ..... м-ца ..... дня.

Подпись адресата .....

ТИП. Т-ВА И. Н. КУШНЕРЕВЪ И КО. Нар. 2009 24-2 1917 100.000×100. Сер. Т. № 6
Бум. сп. № 636½—1/16 к. л.

Телефонограмма 12 окт 13

Директору
[illegible]

23

Телеграмма.

Ю.-З. Ж. Д.

Станція ..... 191 ... г. ..... м-ца ... дня

изъ ..... № .....

Принято со ст. .....

по ... пр. кат. № ..... *по ... р.*

Принялъ .....

Отправилъ .....

Разрядъ.	Счетъ словъ.	ПОДАНА. Числ.	Час.	Мин.	ПОЛУЧЕНА. Числ.	Час.	Мин.	СЛУЖЕБНЫЯ ОТМѢТКИ.

Ревель Вокзал начал
№ 52 артиллерийско-
му бригадному по-
лицейскому отряду
Выбирец
Заместитель начальника отряда

Телеграмму за № ..... *изъ* .....

Получилъ 191 ... г. ..... *м-ца* ..... *дня.*

Подпись адресата .....

ТИП. Т-ВА И. Н. КУШНЕРЕВЪ И КО. Нар. 2009 24-2 1917 100.000×100. Сер. Т. № 6
Бум. сп. № 636 1/2—1/16 к. л.

Копія

Н А К А З

ГОЛОВИ КАБІНЕТУ НАРОДНІХ МІНІСТРІВ

У.Н.Р.

11 Квітня 1919 року

Ч.....

Сього числа справи Кабінету Народніх Міністрів приняв від Заступника Голови Кабінету Народніх Міністрів С. А Р Ї И-П Е Н К О.

ГОЛОВА КАБІНЕТУ НАРОДНІХ МІНІСТРІВ Ф.М А Р Т О С.

З оригіналом згідно:

В.о.Секретаря Ради Народніх
Міністрів

зразок зніймав Шкільний

25

Телеграфъ.

Канцелярія Міністра

15/IV 1919 р.

Вх. Ч. 576

Земельних Справ.

Телеграмма.

копія міністерство народнього господарства Добриловському

Рівне міністерство земельних справ

Изъ СТАНІСЛАВІВА № 1063 г

Принята 14 / 4 го 1919 г.

отъ № 77/16

Принялъ

Разр.	Счетъ словъ.	Подача.
пр	57 с.	13 го 17 ч. 45 м.

Служебныя отмѣтки.

По виясня жовніжінаі сітуаціі затримуюсь Станіславові висилайте галабана Міністр ЧОПІВСЬКІЙ

Тип. А. Г. Сыркина, Петроградъ. Ф. № 2.

*) Примѣчаніе. Въ служебномъ заголовкѣ телеграммы, принятой на буквопечатающемъ аппаратѣ, значеніе чиселъ по порядку слѣдующее: 1) номеръ телеграммы, 2) число словъ, 3) число мѣсяца и 4) часы и минуты подачи.

Заслуховавши повідомлення пор. М.
Вибор Стрия Хрестника відносно
значення ґен. У.С. і У.Д. Комісій
та ост. Д. постановила:
1/ Рахувати їх вогонні не задоволь-
нювчими задач значення
Товари зрілого без доведення
знаменитих
2/ рахувати сей фонт порушенням
свободи друку і заведенням
порожніх рахунків
3/ Пропонувати Уряду забезпе-
чити значний ґеґ Стрия
забороненим вступлення
в ці стрівні військові
вилади Вчо сиг дзвонить
добути на фронті і в тилу
чиство військової
4/ Передати винних
в цій справі судовій
власті

У. Н. Р.

Народне Міністерство
Шляхів
відділ Суду
17. квітня 1919 р.
№

До Маєткових
Всяких Р. С. 52

До Наказу А. Т. п.
Макаренка всяких у
52. Буде спонуканий відправ-
лений о 9 п. вечора на
Курське

Стрілецький

25/12 1919 Робоча школа ім. Р. Люкс. Вечірка рано
6 г. вечір — 9 годин.
Дерновий — партійна нарада
Присутні: Марусь, Маєта (соціал-патріоти) Корнієвич-
Калабухов Мацюк, Семенів-Архименко,
Ол. Ковельківна
Ганнуся Корнієва
Маєта — тверезумілий лівий партієць
Калабухов — дещо ненормальний, що навкруги підозрює
балакучий тверезумець.
Марусь — без пояснення, що криза минулого кабінету
привела до загострення кризи і скликав лівий кабінет
Упр. Директорії на декларації значить деяких
спрощення основ тої декларації. Щоб зробити
цукерки вдалими як контр-революції. Кров не
повинна лилась більше і бути чуть. Ні кабінет лише
рекрутати робочому ні класи сили не ми-
рящо контр-революції і ні лише буде скасовання
внутрішній фронт (кампанія проти кабінету)
Маєта. Ми вперто можемо сидіти - перекона-
ймо нас і ми підемо невеликі уступки. Так як
треба і в Вінниці. Декларація уряду -
позиція партій. І декларації і буде більш
наші помилки по ній бо корабель. Маєта
обвинує соціалістичних в тім, що
вони обкупили фронт під будівлею.
Мацюк. Поділяє ЕС-в. і покійні їх полемікою
Ростр. Гуртів і вважає що с-р вони центральні-урядові
"фронту" сов-т Новгород-Волинськ а Петлюра обвинує

Осипа і передаведу Нестор Шрайку Осипа
Аліївне від Сер.-га одну половину Полтавка.
Марусе Ставицьк що гроші не рисмануть
сюди бо відмовляють Кривецький; дим
ідо Жмеринки будівкові 12.000. ано кауб.
Акціон. тов. дає право Рівненському Банку
10.000.000 для Північної України і повер-
ха заваги Мінеральних Вод в банку
10.000.000. Інші розпорядження Про арешт
Машини, а рамбовано про арешт Ковалевськ.
Ковалевський От. указав що к-р. потрібно
Капітал
Пайовий фонд,
~~Матеріал~~ Висновки балансів, про рахо-
бунки повторювані с-с і т.р. і що с-с відм-
вимось від Червоненьких паперів, що ре-
патріюють Червоних. і переробляють у Прав-
дивими правими.
~~[illegible]~~. Степаненко с-р. заявив, що
заявки с-д. що четвірка = і с-р.
Ковалевський От. пропонує скликати нараду де
дискусія буде вислови, обмінятись
думками.
Марусе зробити скликає і нехай робить
четвірці. Секретарь прийняв.-

Рік видання II-ий

ВІСТНИК
МІНІСТЕРСТВА ЗЕМЕЛЬНИХ СПРАВ
Української Народньої Республіки.

Випуск 1-ий — 20 січня 1919 року.

Передплата на Вістник Мін. Зем. Справ.
На 1 рік — 72 гривні.
„ 6 міс. — 32
„ 3 „ — 18 гривен.
„ 1 „ — 8
Адреса Вістника: М-во Зем. Спр. Інформац. Головнич. Виділ.

Зміст: 1—7.

1. Універсал Директорії Української Народньої Республіки до трудового селянства від 10 січня 1919 року.
2. Роспорядження Директорії Української Народньої Республіки від 15 грудня 1918 року.
3. Обіжник до всіх Губерніяльних і Повітових Земельних Агрономів, а також до відому Губерніяльних і повітових Комісарів, всіх земельних та земельно-ліквідаційних комісій від 27 грудня 1918 року №7728.
4. Ухвалений Радою Народніх Міністрів закон з дня 8 січня 1919 року про землю в Укр. Нар. Респ.
5. Обіжник Губерн. Повітовим, Волосним та Сільським Земельним Управам, копія Управляючим Землемірно-тихничними Відділами при Губерн. Земельн. Управах від 9 січня 1919 року №11.
6. Ухвалений Радою Народніх Міністрів закон з дня 10 січня 1919 року про ліси в Укр. Народ. Респ.
7. Ухвалений Радою Народніх Міністрів закон з дня 16 січня 1919 року про додаткове наділення козаків Україн. Народ. Респ. армії.

УНІВЕРСАЛ

Директорії Української Народньої Республіки до трудового селянства.

Громадяне-труженики!

Визволивши Вас од тяжкого ярма гетьманського та московських панів, Директорія дає Вам закони про землю та ліси.

Тяжке лихо було впало на Ваші голови, але славне республіканське військо під нашим проводом довершило велику народню справу і тепер трудовий народ України має надію пережити лиху годину і взятись до культурної роботи на вільній землі Української Республіки.

Директорія з великою радістю заявляє, що земля переходить в руки трудового народу, але Директорія вимагає порядку і ладу.

Земельні Управи — сільські, волосні, повітові і губерніальні під проводом Народнього Міністерства Земельних Справ упорядкують земельні діла і наділять по закону що кому слід, вкажуть як до діла взятись в доброму порядку.

Приложіть же свій спасений труд до визволеної землі, окропленої кровію борців за щастя і волю України. Пошануйте тих, хто пішов на велику боротьбу за свободу в таку лиху годину і хай од Вашого імени завзяті козаки нашої Республіканської армії получать народню нагороду за пролиту кров і тяжкі труди. Директорія призначила допомогу і нагороду козакам Республіканської армії, що до кінця стоятимуть вірою і правдою за Українську Республіку, і хай увесь народ щирою душею подякує тим, хто і свого життя не пожалів та пішов обороняти всенародню волю і землю.

Народня правда взяла верх над ворогами і хай усі знають, що трудовий Український народ зуміє в ладу й порядку далі життя своє влаштувати.

Хай же процвіте народня земля добром і достатком на щастя України і вільне трудове життя Ваше і Ваших дітей.

Директорія Української Народньої Республіки:
В. Винниченко, С. Петлюра, Ф. Швець Андріевський, А. Макаренко.

Міністр Земельних Справ: **М. Шаповал.**

10 січня 1919 року
Київ.

2

Роспорядження

Директорії Українськоі Народньої Республіки.

1. До повного вирішення земельної реформи, Директорія Українськоі Народньої Республіки **оголошує**: всі дрібні селянські господарства і всі трудові господарства залишаються в користуванню попередніх їх власників непорушеними, а решта земель переходить в користування безземельних і малоземельних селян.

Верховне порядкування цею землею належить Директорії Українськоі Народньої Республіки.

Ця постанова відноситься також до монастирських, церковних і казенних земель.

Всі дрібні селянські господарства і всі трудові господарства залишаються в користуванню їх попередніх власників непорушеними.

2. Завідування і охорона земель і господарства взятих у порядкуванню Директорії, а також переведення всеі техничноі роботи по земельним справам накладається на Губерніяльні, Повітові і Волосні Земельні Управи.

3. Земельні Управи складаютьея:

Губерніяльні: з Губерніяльного агронома, одного члена Губерніяльноі Народньої Управи і одного представника Губерніяльного Комітету селянськоі спілки і представника Міністерства Хліборобства.

Повітові: з повітового агронома, члена Повітовоі Народньої Управи і члена Повітового Комітету селянськоі спілки.

Волосні: з члена, призначеного Повітовою Земельною Управою, члена Волосноі Народньої Управи і представника Волосного Комітету селянськоі спілки.

Земельні Управи працюють під керуванням Міністерства Хліборобства і згідно його вказівкам.

Головою Губерніяльних Управ є представник Міністерства, а Повітових — член Народньої Управи.

4. До остаточного вирішення земельного закону, що до всіх господарств обов'язком цих установ в першу чергу подбати про негайне переведення опису рухомого і нерухомого майна всіх поміщицьких господарств.

5. Монополізовані Державою продукти за винятком потрібних для господарств на посів і корм, а також для потреб власника, його сімі і служачих продаються Повітовою Земельною Управою відповідними державними харчовими установами, а иншим продукти можуть продаватьсяВолосною Земельною Управою, за згодою Повітовоі, звичайним торгом.

6. Гроші за всі продані продукти, а також инші грошові прибутки з господарств вносяться в депозіт Повітових Земельних Управ.

7. Продаж живого і мертвого реманенту, а також породистоі худоби забороняється.

8. Самочинна рубка ліса рішуче забороняється.

9. Касуються невиконані досі умови на рубку ліса і вивіз готового матеріялу господарств, які переходять в порядкування Директорії, заключені попередніми власниками, викликаючи умови, які зроблені безпосередньо, або посередньо державними установами, громадськими самоврядуваннями та заводами по нотаріальним договорам, а також дрібні умови на ліс для власного вжитку.

Винниця дня 15 грудня 1918 р.

Підписали:
Голова Директорії, **В. Винниченко.**
Член-Секретар, **Андрієвський.**

3

Українська Народня Республіка. **Негайно.**
Неродне Міністерство Земельн. Справ **Обіжно.**
27 грудня 1918 р.—Ч. 7728.

До всіх Губерніяльних і Повітових Земельних Агрономів, а також до відому Губерніяльних і Повітових Комісарів, всіх Земельних та Земельно-Ліквідаційних комісій.

Згідно роспорядження Директорії Українськоі Народньої Республіки, прошу пп. Губерніяльних і Повітових земських агрономів негайно скласти Губерніяльні і Повітові Земельні Управи.

До сього поясняю, що під зазначеними у роспорядженні Директорії «Губерніяльними та Повітовими Агрономами» належить розуміти Губерніяльних і Повітових Земських агрономів.

Що-ж торкається представників Міністерства, то таким тимчасово призначаються Інспектори сільського господарства.

Далі, негайно після утворення Земельних Управ належить приняти всі діла, майно та кредіти як тимчасових Земельно-Ліквідаційних Комісій, так і земельних Комісій, майно і діла бувш. Комісій Земельного Устрою.

Всі співробітники Земельних та Земельно-Ліквідаційних Комісій залишаються на своіх посадах і підлягають керуванню Земельних Управ.

Земельним Управам доручається переглянути склад цих співробітників і списки їх з помітками об їх необхідности переслати до Міністерства Земельних Справ на відповідне роспорядження.

Всіх служачих цих установ, коли тільки вони не відхилились від явки на посади, після сповіщення нового уряду, слід задоволити відсотковими надбавками й допомогами (зак. 18 листопада 1918 р., по 31 грудня 1918 р., а також різдвяною нагородою $2^1/_2\%$ річного окладу жонатим і 5% нежонатим, або не одержавшим допомоги, згідно закону 19 листопаду).

Підписав:
Народній Міністр Земельних Справ,
М. Шаповал.

Постанова

РАДИ МІНІСТРІВ

Української Народньої Республіки від 8 Січня 1919 року.

Рада Міністрів Української Народньої Республіки ухвалила:

1. Затвердити „Закон про землю в Українській Народній Республіці".

2. Доручити Міністрові Земельних Справ перевести в життя цей закон по телеграфу.

3. Надати право Міністрові Земельних Справ в пояснення цього закону видавати інструкції.

Голова Ради Міністрів **Чеховський**.

Міністр Земельних Справ **М. Шаповал**.

Посвідчую: Державний Секретарь **Корчинський**.

8 Січня, р. 1919. Київ.

Офіційно:

Іменем Української Народньої Республіки затверджуємо 8 Січня 1919 року.

Голова Директорії: **В. Винниченко,**

Члени: **Петлюра. А. Макаренко, Андрієвський.**

Член Секретарь: **Ф. Швець.**

Посвідчую: Керуючий Справами Канцелярії Директорії: **І. І. Красковський.**

Закон про землю

в Українській Народній Республіці.

РОЗДІЛ І.

Загальні положення.

1. Право приватної власности на всі землі з їх водами, надземними і підземними природними богацтвами та лісами, в межах Української Народньої Республіки касується.

2. Всі землі з їх водами, лісами, надземними і підземними природними богацтвами стають добром народу Української Народньої Республіки.

3. На користування цим добром мають право всі громадяне Української Народньої Республіки без ріжниці полу, віри і національности з додержанням правил цього закону і в першу чергу тим, хто землю обробляє своїми руками.

4. Верховне порядкування і розпорядження всіми землями з їх водами, лісами, надземними і підземними богацтвами належать верховній владі Української Народньої Республіки.

5. Порядкування землею в межах цього закону належить:

а) землями мійського користування згідно з п. п 9 і 10—органам мійського самоврядування,

б) иншими — сільським, волостним, повітовим і губерніяльним Земельним Управам в межах їх компетенції.

6. На центральні і місцеві органи порядкування землею накладається:

а) утворення запасного земельного фонду з земель сільсько-господарського значіння,

б) забезпечення громадянам їх прав користування землею та переслідування самовільного захвату землі,

в) охорона природних богацтв землі від виснаження і вживання заходів до зросту цих богацтв,

г) допомога розвиткові гуртового хліборобства і сільсько-господарських промислів.

7. Для переведення заходів по охороні і розвитку богацтв землі закладається Державний Меліоративний Фонд.

8. Для допомоги нормальному розвитку сільського господарства Державою організується сільсько-господарський кредит.

РОЗДІЛ ІІ.

Основні положення користування землею.

9. Користування землею дозволяється:

а) Для загально громадського господарства, коли органи Державної влади, органи мійського самоврядування, або земельні Управи організують і ведуть ріжні користні підприемства загально-державного, або місцевого громадського значіння.

б) Для приватно-трудового господарства, яке ведеться окремими особами, сім'ями або спільно товариствами до відповідної норми, згідно з умовами цього закону.

10) Органам державної влади, органам місцевого самоврядування і їх союзам та земельним установам з затвердження Народнього Міністерства Земельних Справ надається право повертати і призначати потрібні площі земель для громадського користування з метою:

а) охорони природних богацтв землі від виснаження;

б) використування богацтв землі й повернення прибутків з них на загально-громадські потреби;

в) закладання досвідних і зразкових полів, розсадників, питомників і селекційних станцій, а

Постанова

РАДИ МІНІСТРІВ

Української Народньої Республіки від 8 Січня 1919 року.

Рада Міністрів Української Народньої Республіки ухвалила:

1. Затвердити „Закон про землю в Українській Народній Республіці".

2. Доручити Міністрові Земельних Справ перевести в життя цей закон по телеграфу.

3. Надати право Міністрові Земельних Справ в пояснення цього закону видавати інструкції.

Голова Ради Міністрів **Чеховський.**

Міністр Земельних Справ **М. Шаповал.**

Посвідчую: Державний Секретарь **Корчинський.**

8 Січня, р. 1919. Київ.

Офіційно:

Іменем Української Народньої Республіки затверджуємо 8 Січня 1919 року.

Голова Директорії: **В. Винниченко,**

Члени: **Петлюра. А. Макаренко, Андрієвський.**

Член Секретарь: **Ф. Швець.**

Посвідчую: Керуючий Справами Канцелярії Директорії: **І. І. Красковський.**

Закон про землю

в Українській Народній Республіці.

РОЗДІЛ І.

Загальні положення.

1. Право приватної власности на всі землі з їх водами, надземними і підземними природними богацтвами та лісами, в межах Української Народньої Республіки касується.

2. Всі землі з їх водами, лісами, надземними і підземними природними богацтвами стають добром народу Української Народньої Республіки.

3. На користування цим добром мають право всі громадяне Української Народньої Республіки без ріжниці полу, віри і національности з додержанням правил цього закону і в першу чергу тим, хто землю обробляє своїми руками.

4. Верховне порядкування і розпорядження всіми землями з їх водами, лісами, надземними і підземними богацтвами належать верховній владі Української Народньої Республіки.

5. Порядкування землею в межах цього закону належить:

а) землями мійського користування згідно з п. п 9 і 10—органам мійського самоврядування,

б) иншими — сільським, волостним, повітовим і губерніяльним Земельним Управам в межах їх компетенції.

6. На центральні і місцеві органи порядкування землею накладається:

а) утворення запасного земельного фонду з земель сільсько-господарського значіння,

б) забезпечення громадянам їх прав користування землею та переслідування самовільного захвату землі,

в) охорона природних богацтв землі від виснаження і вживання заходів до зросту цих богацтв,

г) допомога розвиткові гуртового хліборобства і сільсько-господарських промислів.

7. Для переведення заходів по охороні і розвитку богацтв землі закладається Державний Меліоративний Фонд.

8. Для допомоги нормальному розвитку сільського господарства Державою організується сільсько-господарський кредит.

РОЗДІЛ ІІ.

Основні положення користування землею.

9. Користування землею дозволяється:

а) Для загально громадського господарства, коли органи Державної влади, органи мійського самоврядування, або земельні Управи організують і ведуть ріжні користні підприємства загально-державного, або місцевого громадського значіння.

б) Для приватно-трудового господарства, яке ведеться окремими особами, сім'ями або спільно товариствами до відповідної норми, згідно з умовами цього закону.

10) Органам державної влади, органам місцевого самоврядування і їх союзам та земельним установам з затвердження Народнього Міністерства Земельних Справ надається право повертати і призначати потрібні площі земель для громадського користування з метою:

а) охорони природних богацтв землі від виснаження;

б) використування богацтв землі й повернення прибутків з них на загально-громадські потреби;

в) закладання досвідних і зразкових полів, розсадників, питомників і селекційних станцій, а

також для санітарних, благодійних, освітних та инших загальних користних установ;

г) будування залізниць і инших шляхів;

д) розселення міської людности і поширення господарства місцевих самоврядувань.

11. Сільським громадам і земельним установам надається право робити всі заходи до побільшення земельної продукції — та полагодження сільсько-господарських відносин на місцях, а саме: усувати черезполосицю і т. инше.

12. Земля одводиться Земельними Управами в приватно-трудове користування окремим господарствам, сільським громадам та товариствам, які встановляють порядкування одведеними ім землями з додержанням вимог цього закону.

13. Нормою наділення для окремих господарств повинна бути така кількість землі, яка буде определена земельними установами, з додержанням вимог цього закону, але ця норма не має бути нижчою 5 або 6 десятин кращої землі для середнього трудового господарства і неповинна перевисшати трудової земельної норми. Безземельні і малоземельні з тих округ, де не вистарчить землі на трудовий мінімум одержують землю в тих місцях, де є більше землі, але з підвищенням трудового мінімума.

14. Строки користування землею, наділеною з запасного земельного фонду, можуть встановлятися сільськими громадами і товариствами на підставі правил встановлених Земельними Управами згідно з цим законом.

15. Право користування землею може переходити по наслідству, з повідомленням про це Повітової Земельної Управи. Порядок передачі права користування в спадщину має бути установлений окремим законом.

16. Передача права користування землею иншим господарствам чи особам за винятком земель, зазначених в § 20, допускается лише з дозволу Повітової Земельної Управи.

Примітка: Коли господарь має сім'ю, то оставлення участка, або його передача може статись лише по згоді всіх дорослих членів родини; ці члени родини про свою згоду повинні самостійно внести заяву Повітовій Земельній Управі.

17. Участки землі приватно-тродового або громадського користування, на котрих зовсім припиняється господарство, або ведеться з порушенням закону чи встановлених правил переходять в порядкування Земельних Управ.

18. При зміні господарів участків землі всі заведені попереднім господарем і невикористовані земельні поліпшення і меліорації сплачуються йому новим господарем.

19. Відносно порядку зарахування до запасного земельного фонду і користування землями, що належить підданим чужеземних держав, буде видано окремий закон.

РОЗДІЛ III.

Переходні заходи.

20. Вивласнення всіх земель з їх водами, лісами, надземними і підземними природними богацтвами в межах Української Народньої Республіки переводиться без викупу.

21. За теперішними дрібними господарями залишаються земельні участки в їх користування не більш 15 десятин на господарство. Такі земельні участки, по бажанню господарів можуть бути передані ними тільки в розпорядження Держави на певних умовах.

Примітка I. Для земель піскуватих, солончакуватих, болотяних та облогуючих ця норма (15 десятин) повишається постановою Повітової Земельної Управи з затвердження Міністерства Земельних Справ.

Примітка II. Сади, виноградники, хмільники і инші подібні культурні участки в нормах, зазначених цією ст. 21, залишаються в користуванню теперішних господарів.

22. Землі довгосрочної сроком більше 10 літ, та спадкової аренди (чиншовики, вільні люде першого і другого розряду), залишаються в користування цих арендаторів на загальних умовах (ст. 21). Короткосрочні арендні договори (менш 10 літ) касуються. Дрібним арендаторам, що арендують не більш 15 десятин повертається вартість посіву і оранки по оцінці Земельних Управ.

23. Всі арендні договори на користування землею, заключені пізніш 18 січня 1918 року хоча бя і на час довший 10 літ на землі сільсько-господарського користування, скасовуються зо всіма їх обов'язками і арендарі мають право одержати землю в користування на умовах зазначених в ст. 29.

24. Всі землі, які до видання цього закону були в розпоряджені органів місцевого самоврядування і ріжних громадських та наукових установ в порядку ст. ст. 9 і 10 основних положень залишаються в їх користуванню, що підлягає остаточному затвердженню Народнього Міністерства Земельних Справ.

25. Садибні участки землі під оселями і ріжними господарськими, торговельними і промисловими підприемствами залишаються в користування їх власників в кількости, яка встановляється Земельними Управами чи органами місцького самовряду-

вання по приналежности і затверджуються Народнім Міністерством Земельних Справ.

26. Для забезпечення нормального розвитку істнуючих цукроварень і гуралень залишається необхідна кількість землі в розпорядженні Повітових і Губерніяльних Земельних Управ до того часу, доки налагодиться правильне постачання цим підприємствам селянського сирового продукта. Норма необхідних для цукроварень і гуралень участків землі встановляється Земельними Управами і стверджується Народнім Міністерством Земельних Справ.

27. Всі инші землі, незазначені в §§ 21—26 переходять до порядкування Земельних Управ і складають запасний земельний фонд Українськоі Республіки.

28. Одночасно з землями від бувших власників переходить до розпорядження Земельних Управ живий і мертвий сільсько-господарський ремонент, за винятком тієї кількости його, котра необхідна для ведення приватного господарства чи торгових і промислових підприємств, згідно §§ 21, 23, 24, 25 і 26 цього закону.

Примітка: Сільсько - господарський ремонент передається в гуртове користування трудових сільсько-господарських спілок, в користування котрих буде дано участки землі. Порядок передачі і користування ремонентом установлюється окремим законом.

29. З земель, призначених для приватного трудового користування в першу чергу задовольняються потреби місцевого малоземельного та безземельного хліборобського населення, а в другу чергу задовольняються потреби місцевого не хліборобського і немісцевого населення.

Примітка: Малоземельними вважаються такі хліборобські господарства, площа котрих не задовольняє споживчих потреб їх сімей при веденню господарства звичайним для своєї місцевости засобом.

30. Культурні хліборобські господарства передаються неподільними в користування селянам, які мають об'єднатись в трудову хліборобську спілку. Організація спілок провадиться Повітовою Земельною Управою по нормальному статуту, виробленому Міністерством Земельних Справ.

31. Плантації цукрових буряків і инших культурних рослин, за якими буде визнано особливе значіння, можуть бути одведені Земельними Управами в приватно-трудове користування з умовою не зменшувати посівну площу цих культур.

32. Племенні розсадники, питомники, насіньові та селекційні господарства переходять в цілому в порядкування Земельних Управ, котрі або самі ведуть хазяйнування, або передають їх органам місцевого самоврядування, науковим закладам та хліборобським спілкам.

33. Землі, які залишаються після наділення місцевого населення, доки буде вироблений центральними органами земельної реформи план розселення і переселення, може даватись в тимчасове користування місцевому населенню поверх наділених норм, на умовах, встановлених Земельними Управами.

34. Угоддя як луги, вигони, пасовиська і инш., які не входили в загальний плодозмін на громадських землях і на землях надільного фонду цієї ж категорії, можуть зоставатись по постанові громади в громадському неподільному користуванню.

35. До сільських громад переходить право розпорядження і використування тих природних цінностей землі, котрі мають загальне значіння, належали бувшим землевласникам і були в сервітутному користуванню селян, себ-то ставки, річки, каменоломні, торфяники то що. Порядок користування з означеними цінностями встановлюється Земельними Управами.

36. Про умови порядкування і користування землями муніціпальних (міста, містечка, поселки) установ має бути видано окремого закону.

Голова Ради Нар. Міністрів **В. Чеховський**

Нар. Міністр Земельних Справ **М. Шаповал.**

5

Обіжник від 9 січня 1919 р. Ч. 11.

Губерніяльним, Повітовим, Волосним та Сільським Земельним Управам.

Копія-Управляючим Землемірно-технічними Відділами при Губерніяльних Земельних Управах.

По закону 8 січня 1919 року, затвердженому Директорією Української Народньої Республіки, вся земля великих земельних власників вже з весни цього року має перейти до рук трудового селянства.

Для розмежування її перед початком весняних робіт мають виїхати землемірі.

Щоб прискорити работу землемірів, Народне Міністерство Земельних Справ приписує об'явити по селах, аби кожний господарь приготував по одному стовпу, одному маяку і 2 тички. Стовп мусить мати 2 арш. завдовжки, 3—4 вершка завтовшки, маяк 3—5 арш. завдовжки, 1—2 верш. завтовшки, тички 2—3 арш. завдовжки, від пол. —1 верш. завтовшки. Стовпи маяки й тички повинні бути рівні й очищені від кори

На стовпах під доглядом землеміра вивалено буде Державного герба Українськоі Народньої Республіки.

Обіжник сей розіслати по всіх волосних, сільських управах, прочитати на сільських сходах.

Народній Міністр Земельних Справ **М. Шаповал.**

В. о. Директора Земельного Департаменту **А. Хамардюк**

В. о. Директора Межового Департаменту **М. Байер.**

6

ПОСТАНОВА

РАДИ МІНІСТРІВ

що-до Закону про ліси Українськоі Народньої Республіки від 10 Січня 1919 року.

Рада Міністрів Українськоі Народньої Республіки постановила:

1. Долучений до цього «Закон про ліси Українськоі Народньої Республіки» ухвалити і в життя перевести по телеграфу.

2. Доручити Міністрові Земельних Справ:

а) пояснити основи цього закону в інструктивному порядку,

б) установити правила переходу нелісових земель до Лісового Фонду і лісових—до Земельного Фонду,

в) скласти урядові органи для опису і приёму лісів і майна в бувших приватних і ин. лісах, руководити ними і контролювати іх,

г) скласти Комісію для негайного вироблення основного Лісового Статуту Українськоі Народньої Республіки,

д) перетворити на основі окремого Статуту Лісовий Департамент Міністерства Земельних Справ в «Головну Лісову Управу Українськоі Народньої Республіки».

Голова Ради Народ. Мівістрів **В. Чеховський.**

Народній Міністр Зем. Справ. **М. Шаповал.**

Посвідчую: Держав. Секретарь **М. Корчинський.**

10 Січня 1919 р.

Іменем Українськоі Народньої Республіки затверджуємо.

10 Січня 1919 року.

Голова Директорії: **В. Виниченко.**

Члени: **Петлюра, Андрієвський.**

Член Секретарь: **Ф. Швець.**

Посвідчую: Державн. Секретарь: **М. Корчинський.**

ЗАКОН ПРО ЛІСИ

в Українській Народній Республіці.

РОЗДІЛ І.

Загальні положення.

1. Всі приватні (між ними монастирські, церковні та инші) і громадські ліси та лісов площі зо всіма угоддями, а саме: лугами, пашнями, торфяниками, річками та инш., що заключені в межах лісових участків і були в системі дотеперішнього лісового господарства, а також землі, котрі не здатні до сільско-господарськоі культури, а пригодні тільки для лісо-розведення, з виданням цього закону стають власністью Українськоі Народньої Республіки і разом з державними лісами складають ії Лісовий Фонд.

Примітка: До Лісового Фонду не залічуються дозволені до роскорчовки лісові участки, що набуті трудовими господарями.

2. Разом з лісами та лісовими площами і на тих же підставах у власність Республіки переходять лісові будівлі і споруди лісогосподарського значіння-мости, шляхи, дренажи, телефони, пожежні башти, сторожки, помешкання для адміністрації, робітників та инше.

3. Всі згадані в ст. 1 та 2 ліси, лісові площі й инше переходять у власність Республіки без викупу.

4. Завідування та роспорядження Лісовим Фондом з часу видання цього закону переходить до Уряду Республіки, за винятком нищепоказаних лісових одиниць, відносно яких Урядові належить право догляду та контролю.

5. До окремих лісових одиниць. право порядкування та користування якими може бути залишено за іх дотеперішніми господарями, залічуються;

а) лісові участки площею не більш. 15 десят., які належать трудовим господарям, або находяться в користуванні як дачні участки (не більш. 5 десятин).

Примітка: При відібрані до розпорядження Республіки дрібних лісових участків, коли вони були головним джерелом для прожитку, їх бувшим власникам повертається коренева вартість лісу, а також втрати і видатки на закультивовані участки лісу, оскільки бувший власник ще не користувався добутками від насаженого лісу.

б) Ліси, які до цього часу належали громадським самоврядуванням (городам, земствам, то-що) та селянські надільні ліси.

6. Лісові участки, що находяться далеко від великих лісових комплексів і котрі по причинах технічного характеру або по яких других не будуть визнані об'єктами самостійного лісового господарства, можуть бути передані до порядкування місцевих сільських громад, других органів самоврядування або наукових та инших подібних інституцій. До цієї-ж категорії лісових участків залічуються: парки, лісові пам'ятники природи, науково-досвідні участки і т. п.

7. В користуванні та роспорядженні бувших лісовласників залишаються необхідні садибні участки землі, не більш трудової норми, з будівлями для прожитку власникові та його сім'ї, а також участки під господарсько-промисловими та заводськими підприємствами, як що такі підприємства Уряд не визнає потрібним придбати по справедливій оцінці.

8. Відносно порядку зарахування до Лісового Фонду лісів та лісових площ, що належать громадянам чужоземних держав, буде видано окремого закона.

РОЗДІЛ II.

Основи користування лісами.

9. Всі складені до видання цього закону бувшими приватними лісовласниками чи урядовими інституціями акти і договори про користування як лісами, так і иншими площами, що входять в склад Лісового Фонду, мають бути переглянуті відповідними державними установами, котрим належиться право скасування, зміни, припинення чи відновлення актів та договорів.

10. Державне лісове господарство має на меті:

а) охорону і поліпшення лісового деревостану,

б) зберегання лісів від нераціонального і недоброцільного користування,

в) збільшення продуктивности лісового грунту,

г) поширення площі лісів,

д) задоволення всіх різноманітних потреб в лісових матеріялах і продуктах державних та громадських установ, місцевого населення, промисловости та инших.

11. У всіх лісах, що входять в склад Державного Лісового Фонду, заводиться правильне лісове господарство і відпуск лісу робиться або на основі планів господарст (в лісах упорядкованих), або на основі пер[illegible]них обрахунків (в лісах неупорядкованих).

12. Нелісові площі, що зараховані до Лісового Фонду, мають бути залісені в найближчий час.

13. В лісах, що находяться під орудою органів державного лісоуправління, організується розробка лісу державно-господарським засобом.

Примітка: До налагодження організації державного господарства Уряд може передавати ліс в розробку органам громадського самоврядування, кооперативам, приватно-громадським організаціям, трудовим артілям, то-що, а також приватним особам.

14. З лісів, що находяться під орудою органів державного лісоуправління, відпуск лісу на пні і лісу розробленого провадиться як з торгів, так і без торгів.

15. Без торгів відпуск лісу допускається по ринночних, твердих або по таксових цінах.

16. По ринночних та твердих цінах відпуск лісу допускається для задоволення потреб державних, громадського самоврядування, кооперативів та місцевого населення.

По таксових цінах ліс відпускається для народніх шкіл і инших культурно-просвітних установ та лікарень, а також для задоволення власних потреб трудових мас місцевого сільского населення.

Сімям козаків республіканського революційного війська, а також найбільш незаможнім колам населення (вдовам, інвалідам, погорільцям, то-що) ліс відпускається з пониженням таксових цін.

Порядок зазначених тут отпусків встановляється окремою інструкцією Міністра Земельних Справ.

17. Ціни на ліс--таксові і тверді—виробляються губерніяльніяльними органами державного лісоуправління при участі місцевих органів самоврядування, а стверджуються: таксові ціни—Головною Лісовою Управою, а тверді—Міністром Земельних Справ по згоді з Міністрами Народнього Господарства та Фінансів.

18. З лісів, що входять в Державний Лісовий Фонд і находяться в користуванні ріжних осіб чи установ, відпуск провадиться для задоволення як їх власних потреб, так і инших—під контролем Державним.

РОЗДІЛ ІІІ.

Органи Державного Лісоуправління.

19. Всім Лісовим Фондом Республіки відає Головна Лісова Управа при Міністерстві Земельних Справ.

20. Головна Лісова Управа має свій окремий бюджет, яким орудує в загальному порядкові, що є встановлений для центральних державних установ Республіки.

21. Державними лісовими інституціями на місцях являються істнуючі законні органи державного лісоуправління. Необхідні нові місцеві інституції мають бути утворені на підставі окремого закону.

22. Прийом лісів до державного лісоуправління покладається на істнуючі органи лісоуправління та на земельні Управи, а також на тимчасові державні лісові інституції, що мають бути утворені.

23. Порядок прийому лісів, організація лісоуправління та порядок ведення лісового господарства в їх установлюються окремою інструкцією Міністра Земельних Справ по згоді з Державним Контрольором.

7

Іменем Української Народньої Республіки. Затверджуємо: Голова Директорії **В. Винниченко.** Члени: **Андріевський, Ф. Швець, Макаренко.** 16 січня 1919 р.

Посвідчив: В о. Державного Секретаря
Михайло Корчинський.

Ухвалений Радою Нар. Міністрів

ЗАКОН

про додаткове наділення землею козаків Української Народньої Республіканської Армії.

1. Всі козаки, що служать в регулярній армії Української Народньої Республіки, в додаток поверх того пайка, який по закону можуть мати громадяне Української Народньої Республіки, негайно наділяються додатковим земельним участком в своїх повітах мірою від 1 до 2 десят. кожному і, крім того по скінченню війни, кожен з сих козаків одержує з Державної Скарбниці на реманент в безповоротну ссуду 2.000 гривень і в процентову позику на 5 років ще 2.000 гривень, а всього грошима 4000 грив., чи 2.000 карб.

Примітка: В рахунок сих коштів кожен козак може одержати від Республіки готовий реманент, який буде в той час в роспорядженні Уряду, та дерево на будівлю по певній нормі.

Примітка: Тим козакам, які не побажають получити додатковий наділ землею, будуть видані за той земельний додаток гроші в оплату його в тій сумі, яка буде установлена правилами земельного закону.

2. Земельний додаток дається козакам по 1 або 1½ дес., або 2 дес. в залежности від строку служби, каліцтва чи бойових заслуг на основі правил, котри має виробити Народній Міністр Військових Справ по згоді з Міністрами Земельних Справ та Фінансів.

3. На часи свого пробування в військовій службі козак має право сам, або через свого уповноваженого, здати свій наділ в аренду, кому схоче. Користування землею наступає з весни цього року.

4. На випадок смерти козака земля переходить в користування його жінці й дітям, а як він не женатий, то його батькові та матері, коли вони жили з його допомогою.

5. Додаткового земельного наділу позбавляються: а) всі зрадники самостійної Української Народньої Республіки та дезертири Республіканської армії, і б) всі присуджені до сього дісціплінарним військовим судом частини, в якій козак служить.

6. Закон сей має силу також відносно регулярних державних охочих українських формувань.

7. Земля, яка залишається після наділу козаків Української Республіканської Армії, поступає в користування трудового безземельного та мало-земельного селянства в порядку закону, ствердженого Директорією Української Народньої Республіки 6 січня 1919 р.

8. В пояснення сього закону надається Міністрові Військових Справ видавати інструкції.

9. Належним відомствам перевести в життя негайно сей закон.

Голова Ради Народніх Міністрів **В. Чеховський.**
Народній Міністр Земельних Справ **Шаповал.**

ВІД РЕДАКЦІЇ. По техничним умовам Наказ по охороні лісів від 2 січня 1919 р.: Наказ по охороні державного майна від 13 січня 1919 р. № 33 не можуть війти в це число „Вістника" і будуть поміщені в числі другому.

Видання Інформаційно-Видавничого Виділу М. З. С.

Друкарня М-ва Земельних Справ.

Ціна 1 гривня 20 шагів.

Українська Соціял-Демократична Робітнича Партія.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

РОБІТНИЧА ГАЗЕТА

Редакція і контора містяться в гостинниці «Метрополь» № 10 бул. Короленка. По справам редакції редактор приймає щоденно крім свят від 11—12 год. Секрет. ред. від 12—2 год дня

Орган Центральн. Комітету Укр. Соц.-Дем. Роб. Партії

№ 476 Рік III-й — м. Рівне — Неділя 27-го квітня 1919 р.

Умови друкування оповісток: на 1 стор. попереду тексту—3 карб. за рядок: позаду тексту на 2 стор.—2 карб. Особам, що шукають праці, за оголошення не більше як в 3 рядки—2 карб. за 1 раз.

Товариші робітники, козаки й селяне!

ГОТУЙТЕСЯ ДО СВЯТА ТРУДЯЩИХ 1-го МАЯ.

Об'ява.

На основі відношення Головного Військового Санітарного Управління з 19 квітня п. р. за Ч. 2791 об'являю згідно з законом з 16 січня б. р. затвердженим Високою Директорією У. Н. Р. і наказу Головної Управи Війська У. Н. Р. Ч. 282 з 3 березня п. р. мобілізацію медичного персоналу в районі Корпусу Січових Стрільців.

Призиваються до війська всі лікарі (як чоловіки так і жінки), зауряд лікарі 1 і 2 класи, лікарські помічники, сотенні фельдшери, фармацевти і сестри милосердія. Мобілізації не підлягають тільки ті із зазначеного медичного персоналу, котрі служать в земських, міських і громадських інституціях на штатних посадах і несуть медичні обовязки. Всі підлеглі мобілізації мають з'явитися до своїх Повітових Військових Начальників на протязі пяти днів з 25 квітня по 1 травня п. р., а в місцях звільнених від ворога, де ще немає Повітового Військового Начальника до найближчої команди одної із частин Корпусу С. С. або в Санітарну Управу Корпусу С. С. при Штабі Корпусу, до пяти днів після об'яви цього на місцях.

Всі, які ухилятимуться від явки, будуть як дезертири передані під військовий польовий суд.

Корпусний лікар Корпусу Січових Стрільців РИХЛО.

ОГОЛОШЕННЯ

26 квітня відновляється праця Міністерства Праці. Канцелярія Міністерства міститься по Шосейній вулиці в будинку готелю „Метрополь".

п. Міністр по службовим справам приймає приватних осіб від 12—2 год. дня.

Оголошення.

Помічається, що багато старшин гарматчиків—фаховців працює не по фаху, Пропонується старшинам гарматчикам а також урядовцям і козакам зголоситись для відїзду на фронт (Галичина) в 1 Дніпровську Гарматну бригаду. Бригада стоїть на фронті з січня місяця. Для докомплектування потрібні зі стажем командірів батарей і ст. старшин. Зголоситись 27 і 28 квітня між 10—15 год. в Рівно гот. „Сербія" № 4; Здолбунові гей Лушко на Жидівській вул.

Отаман бригади.

До всього робочого народа.

В неділю 27 квітня в 4 години по полудні відбудеться в білій залі замку Любомирського велике зібрання. Реферувати буде МІНІСТР ПРАЦІ О. БЕЗПАЛКО про значення свята 1-го Мая.

Сходьтесь всі громадяне і козаки.

Ц. К. У. С. Д. Р. П.

КАНЦЕЛЯРІЯ по писанню ділови бумаг на **українській мові** Переклад з російської на вкраінську. Адреса: Гауптвахна вул., бул Бр. Райз, пош. Пісочинсько.

м. Рівне, 27 квітня.

Конгрес трудового народа.

Сьогодня збирається Рівенський повітовий конгрес трудового народа.

Ненормальні обставини військового часу все ж таки не можуть спинити працюючих у їх стремлінню до участи в державній роботі. Повітовий з'їзд представників селян і робітників тіла та духа має виявити все, чим живе працюючий люд.

Цей голос дуже важно вислухати новому правительству, яке хоче йти з народом і бажає знати всі нужди й потреби трудящого люду на місцях.

Задача трудового конгресу не вичерпується таким обміном думок громадян.

Повітові трудові конгреси мають заставити після себе трудові ради як орган народнього контролю над діяльністю місцевих властей.

Досвід і життя показує, що такі органи мають велике значіння, особливе в наш військовий час, коли можливі найріжнородніші зловживання представників, як військової так і цивільної власти. Це право народа на контроль є найважнішою основою демократичною ладу.

Тільки диктатура боїться контролю. Українська республіка будується на основі демократії і тому в переходовий час, коли здобутки революції не закріплені за народніми масами, коли нашому визволенню загрожують всякі ворожі сили (большовики—комуністи з одного боку, реакційна буржуазія—з другого) народній догляд повинен бути над діяльністю державного апарату,

Бажаючи конгресові трудового народу Рівенського повіту успішної роботи, ми сподіваємося, що як конгрес, так і трудова рада, яку він вибере, піддержать нове соціялістичне правительство в його тяжкій праці в цей відповідальний момент. Ця піддержка покаже всім, що нове правительство спирається на волю населення і ще раз покаже нашим противникам, на чиїм боці сила і вплив.

Правительству це допоможе з більшою певністю дивитись у непроглядний туман будучности і дасть сили йому твердо стояти на своїй позиції.

Рівенський повітовий конгрес один із багатих таких же з'їздів, які вже відбулися на Вкраїні і всюди правительству оказано щиру піддержку. Із цих малих сил складається велика сила народнього довірря новому правительству і на цій силі соціялістичне правительство будує свою політику в інтересах трудящих мас України.

Із газет.

„Вперед" газета С.-Д. Інтернаціоналістів давчи справоздання про з'їзд совітів під заголовком „Крестьяне большевики, но не коммунисты", між иншим хоть и в дуже вздержливих тонах з причин цензурних, але досить яскраво малює картину життя по той бік фронту.

„Як не старались коммуністи охоронить губерніяльний з'їзд совітів від всих неугодних їм партій, від всякої опозіції, котра стоїть на «тормозі» совітської власті—це їм не вдалось. «Тормозні» на з'їзді сказались в рядах самої комуністичної партії делегати комуністи з місць справжньої селянської України краще всякої опозиції роскрили всі ті основні протиріччя, в котрих заплутався большовицкий режим.

„Известія" з 19 квітня № 24 подають вирізки з «Экономическаго Журнала» де говориться про переведення на Україні тої ж самої програми в економичному житю що і в Росії і про вивоз з України продовольствія дає статі таке закінчення.

„Настілько Росії необхідний хліб, настілько ж необхідна економично дезорганізованій Україні російска організація і опит» таким чином на думку автора, Україна цілковито відплачується за те що в неї береться. І виходить ніхто нікому не винен. Жаль тілько, що автор не задасть собі питання про «удѣльный вѣс» його організації і спитає чі потребує їх Україна?

З того ж самого числа газети ми довідуємось яку оцінку большовицкому «опиту й організації» дає Україна:

„В де яких волостях в волосних совітах засіли кулаки, з котрими деревенский бідноті трудно боротись." А таких волостей по Україні, по словам усіх хто приїздить або проходить по частині України занятій большовиками,—тепер щось дуже багатенько. Як тілько совіт у селі не дозволить большовикам „вивозить хліб в замін опита"—так і появляється замітка, що там засіли кулаки і бідноті трудне з ними боротись, а через це треба бідноті допомогти приїхавши з отрядом, забравши все і повезти до Росії в наказаніе кулакам за те, що вони кулаки», а бідноті за те, що вони сама не справилась з кулаками і своєчасно не передала зажатий хліба до розпоряженія большовицьких комісарів.

Оперативний звіт.

До 19 годин 26 квітня 1919 року.

На фронті річки без змін,

На південь від Шепетівки розвідочні події.

В районі Хомори на напрямку Шепетівка-Бердичів ворог весь час силиться піднять свій бронепотяг „Товариш Руднев", але наші бронепотяги разгоняють його гарматним й кулеметним вогнем.

В районі Новоград-Волинска бої продовжуються.

На напрямках Сарни Коростень і Сарни Лунивець без змін.

На річці Стоході бойова діяльність розвідки.

З фронту Галицької групи відомостей не одержано.

Нарада при кременецькому повітовому комісаріаті.

23 квітня при кременецькому комісаріаті відбулась нарада представників всіх волостей в справі скликання трудового повітого конгресу і виборів до повітової трудової Ради.

На нараді виступив головний отаман С. Петлюра, з промовою яку закінчив звертаючись до селян закликом до спілької роботи, бо правительство стілько може зробить скілько вони самі допоможуть в роботі правительству.

Після промови головний отаман поїхав повійськовим справам, а Міністр Внутрішніх Справ І. Мазепа і А. Степаненко зоставшись далі, з'ясували сучасну політичну ситуацію, як внутрішнього так і зовнішнього життя, сучасні основні завдання правительства,

як переведення земельної реформи, утворення трудових конгресів і Трудових Рад, негайно організація відбудування хозяйств прифронтової полоси, допомога голодаючому населенню, особливо тих волостей, що сильно постраждали од війни.

Представники від селян заявляли, що державна допомога і дуже необхідна. Переведеннія в життя земельної реформи вважають невідкладною справою, заявляють, що вони всі охоче підуть у всьому на зустріч правительству і стануть до зброї проти большовиків.

Селяно заявляють, що вописамі мають відомости і знають що таке російські большовики, а чере це охоче підтримають правительство в боротьбі з большовиками але треба, щоб вони вірили новому правительству, щоб правительство і їм допомогло, бо инак ше селяне можуть піти куди угодно, як вони заявляють, хоть до царя» аби вія допоміг їм.

Взагалі помітно, що большовизму як такого нема, а велике невадоволення, велика нужда, ще робить селянстві во неспокійним, на грунті економично, руіни, економичного безладдя, голоду, недостачі насіння, соли і т. д.

Між иншим характерний епізод передавали, що де—які селяне ждуть большовиків, бо може „большовики привезуть соли".

Богато сел надзвичайно зруйновано, селяне живуть в землянках, в старих окопах і т. д.; ні коней, щоб зорать, ні насіння, щоб засіяти нема.

Представники правительства обіщали негайно допомогти голодаючим.

Негайно отправляється в Рівне делегація від народа, щоби одержати гроші і приступити до організації допомоги на місцях.

Селяне прохали представників правительства і надалі приїздити до них, щоб вони прямо могли казати свої бажання правительству.

З огляду на необхідність близче ознайомитись з потребами на місцях, намічається в найближчому часі об'їзд предетавниками правительства всіх повітів.

Ю.

По Україні.

В Київі.

Товариш, що приїхав допіру з Київа росказує, що перед його од'їздом арештований був комітет незалежних соціяль демократів, як пояснюють большовики. за „контрреволюційну і націоналистическую пропаганду", яка підготовила виступи Зеленого і др. Частину їх випущено, а частину оставлено як заложників.

Взятий заложником також і відомий публіцист Єфремов.

25-26 березня відбувся з'їзд лівих соціалистів революціонерів, де вони розкололись на дві частини на „лівих С.-Р. Комуністів (меньшість), і частина осталась на попередній позіції, С.-Р. Комуністи увійшли в склад Центрального Всеукраінського виконавчого комітету, замість виключених з нього незалежних С.-Д.

Під Київом у Радомиським повіті йде селянське повстання під керуванням Сокольского. Селяне охоче йдуть на боротьбу з російськими комуністами-большевиками. В Київі стоїть тільки курінь китайців, які „наводят порядок". Є чутка, що робітники зірвали міст через Дніпро, щоб не дати большевикам вивозити з України хліб.

Одеські події.

Людина котра прибула із Одеси оповідає про події в Одесі слідуюче:

Тільки 3-го квітня після переговорів з французькою владою в Одесі українеької делегації, французи згодилися дати допомогу отаману Яківу техничними знаряд'ями і дали дозвіл на формування в Одесі українського корпусу, як вже 4-го квітня в Одесі була одержана телеграмма про одставку Клемансо і в місті виникла страшена паніка.

Зараз же зоорганізувався місцевий большевицький комітет, котрий предложив союзникам, щоб до 12 год. дня 5 квітня вони лишили Одесу. Залізничники об'явили страйк, а колія до Роздільної та Акерману була зірвана. По місту счинилась стріляни на рушниць та ручних гранав. Вся одеська буржуазія почала стіхійно тікати із Одеси і давала французам по півтора міліона, аби вони їх довезли до Костя тинополя.

Всі українці і білоруси числом до 300 ч. засили в г. „Брістоль", де їх почали штурмувати місцеві большевики. Пои допомозі греків та поляків большовики були прогнані од готелю і всі вкупі (українці, поляки, греки, і т. д.) вирушили із міста в напрямку на Акерман. Всеж большевики встигли захватити польський шпиталь і забили кількох польських жевнірів. Перед виходом із Одеси французи та добровольці попалили 10 аеропланів і пороховий склад, а відступаючи били із батарей по місту 8 квітня ранком під проводом Григор'єва в Одесу вступило большевицьке військо походним порядком кавалерія, артілерія і піхота і наклали на місто 500 міліонів карб. контрібуції.

Настрій серед французів і румун мирний і перед виходом із Одеси греки розбросли 2 сотні французів, бо останні одмовлялись виступити на фронт

Повідомляють, що Одесу покинули француаи не через те, що у большевиків було багато сили а тому, що із Парижа одержало командування наказу зараз же вийти з території України.

— —

У большовиків.

К и і в. Оголошена поголовна мобілізація з 1875 р. і перепис всіх старшин під загрозою революційного трибуналу. Мобілізовано всіх лікарів і ветеринарів, а також одправлено всіх старшин під доглядом своїх людей до червоної армії.

Мобілізовано всі техничні сили, котрі вивозяться на службу до центру Росії.

— —

Козатин 17 квітня.

Збутувався 16-ти піший совітський полк котрий, розстріляв командіра полку. Полк обезброено

В околицях Фастова і Боярки утворилася партія селян під назвою „охорона церкви і віри", котра постійно несує залізничу колію і вивернула большовицький панцерник

— —

Б е р д и ч і в. Під час нашого наступу і взятя Бердичева—большевицька бердичівська группа майже зовсім розбіглась і тільки матроси на панцерниках захищали свої позиції

— —

К і и в. Видано наказа, аби вся буржуазія переселилась на околиці міста, а мешканці околиць переселились до центру міста.

Заграничне життя

Перебудова Німецкої Австрії в соціяльному напрямі.

Державний канцяр Др. Реннер про кооперацію робітництва і селянства.

На зібранні австр-німецьких національних зборів. (парляменті) новоназначений державний канцлер Др. Реннер. (соц.-дем.) виголосив програмову промову, в якій після з'ясування важного положення молодої австро-німецької держави, що повстала на военних руінах бувш. австрійської монархії зазначив, що німецький народ Австрії раз на все відцурався панування власти, легітимованої середновічними титулами. Він бажає взяти і держати власть у власних руках. він хоче у вільній конкуренції талантів і людей вибрати собі найчільнійше людске верно для своїх потреб. Саме це суть республіка. Як що маси будуть вройняті цими ідеями вони будуть безсмертні. Для німецької Австрії ідея республіки перша справа і коли би хто небудь ставав їй на дорозі буваи розтрощений.

Друга велика ідея, це ідея Праці. Передвоенна епоха стояла під знаком капіталу, його могучих здобутків, його вічних суперечностей і його героістратичного самознищення у війні. Війна стала граню в історії світа. Між тим, як перед війною основним законам були власність і влада, над брамою будучого, в якої пороги саме вступаємо, стоїть клич, воля і праця! Праця не є ніяким чином в противенстві до власности! Велика часть власности, особливеж власність продукційних засобів у селянства - ремісництва, є чистою власністю праці. В таких випадках ніхто не находитиме приводу там, де праця і власність досі повязані із собою, цеї злуки розбивати. Противно, соціялізмові ходить більше о те' щоби знова вета—новити законну злуку між робітником і продукційними засобами.

Наслідком війни ми стали вбогим народом. Робітникам не забезпечені ще можливі для життя виплати і тому все иніше меніше важне, чим клич: маси мусять жити! Це гасло примушує нас до спроби змінити економичний лад. Політична воля це тільки пів справи, другу половину становить нове зорганізування народнього господарства. Годі починати від моменту, в якому війна його перевела. Бо перед війною ії характер означений був великим капіталом і великою земельною власністю. Вибори видали недвозначний присуд для феодалізму і капіталу. У виборах проявилася воля народу і зараз праця міста і села зголошуються до свого права. Що правда, між ріжними класами працюючого населення є ще значні противенства, що до шляху, на якому можна б сю ціль осягнути. Особливо ж між трудом на землі і трудом в промислі. Ці ріжниці поглядів нашу працю безперечно ускладняють Одначе сподіваємость, що подолаємо трудність, кажучи: Нинішнє суспільство. а з окрема пригнічений після погрому наш люд не може жити і мусіть би серед страшної катастрофи згинути, як що трудовий люд села і трудовий люд міста не порозуміються в цьому напрямі, щоби взаимно для себе працювати То ми зробимо спробу збудувати міцний міст і найкоротшу сполуку між цими двоми продукційними групами. Спроба мусить бути зроблена, я що вона не вдасться, тоді буде захитано щось більше, як наше правительство. Сю спробу мусить попередити органичний дальший розвиток наших економичних институцій бо нічого не треба так лякатися, як перерыву в економичному житті. Треба як найскорше знову почати працю, постійно її вдержувати. На сю ціль треба жертв з усіх боків. Трудові класи для дальшої ціли мусять піти на уступки при близких цілях, за те пануючі і класи мусять бути готові до жертв, що до майна і прав, щоби о минути велике нещастя. А саме пожертвування вищих класів вкаже для широких мас обов'язок здержливости, бо одне без другого не—мижливе. Не може бути сумніву, що правительство вимагатиме жертв з капіталів власників. Якщо власники без онору і радо складуть свої жертви в користь нещасного люду, тоді обезпечений дальший органичний розвиток. В противнім випадку суспільству грозять небезпеки, яких зайве називати, бо вони мають історичне імя.

В дальшій своїй промові Др. Реннер спиняється на подробиця на область їх державного життя, які вимагають негайної реформи.

Падіння німецької совітської влади в Мюнхені.

Н а у е н. 19 IV. До падіння мюнхенського совітського уряду найбільше причинився сам уряд—виданням декретів та своїм внутрішнім розпадом. В останню ніч перед заняттям Мюнхена військом на засіданні комуністів на доклад члена комуністичного уряду Ландауера ухвалено конфіскацію всіх підприемств і комунізацію усіх жінок не виключаючи навіть замужніх. Тим часом почалось оточення Мюнхена антибольшовицьким військом та селянами з метою заблькувати Мюнхена і не дати можливости підвозити поживу. Більшість залоги втратила віру в большовиків і стала боятись кари. Противольшовицький уряд Гофмана пійшов на зустріч такому настроєві і таким робом захопив столицю раніш, ніж було озброєно червону гвардію та пролетаріят.

— —

Німці вимагають повороту Німеччині її кольоній.

Б е р л і н. 19. IV. Німецький союз економичних зносин виніс резолюцію про необхідність повороту Німеччині її кольоній, бо для економичного життя Німеччини питання про кольонії, є питання життя та смерти.

— —

Організація вугільної промисловости в Німеччині.

Б е р л і н. 19. IV. Для регулювання вугільної промисловости у Берліні відбулась нарада, яка постановила організувати з представників промисловости, робітництва та споживачів спеціяльну нараду, до участи в котрій запросити предетавників вугільної торговлі та науки. Для вивозу вугілля з окремих районів буде організовано сіндікати. Всі сіндікати утворюють союз. Ціна на вугілля призначається у повній гласности. Крім того ут-ворюються технично—економичні товариства, для дослідження питань про добування вугілля та соціяль—економичне товариство в справі вугільної промисловости; в цих двох товариствах буде всестороннє всі питання наукового та практичного характеру за для поширювання корисних знань.

Умови миру в мировому договорі Антанти з Німеччиною.

Агенство Гаваса публікує основні положення з мирового договору, що має бути запропонований німецькім предетавникам після Великодня. Головні точки їх слідуючі.

Вугляні копальні Снарської области переходять на всі часи у володіння Франції

Снарська область має через 15 років вирішити до кого їй належати: до Німеччини чи до Франції.

Лівий берег Рейну на 15 років буде окупований аж поки не буде виплачено ціле відшкодования за війну.

На правому березі французи вимагають встановлення на 50 кілометрів зони забезпечення.

Що до відшкодования за війну то союзники вимагають з Німеччини 125 міліардів франків контрібуції. Опріч того Німеччина має платити що-року чотирі міліарди франків для пенсій союзницьким інвалідам, 125 міліардів контрибуції має бути виплачено протягом 15 років.

— —

Земельна реформа в Грузії

Чхеідзе представник Грузії в Парижі повідомляє французькі газети про земельну реформу, яку проведено в Грузинській республіці. Вся земля панська, монастирська, царська—націоналізована. Бувші власники земель інтенсивної культури, як наприклад виноградники то що, мають оставити собі не більше семи десятин.

Землі пахотні у власників залишається 15 десятин, пасовиська 40 десятин.

Лист до редакції.

Високоповажний Пане Редакторе!

Прошу не відмовити надрукувати в черговим числі Вашої газети слідуюче.

В „робітничій газеті" 24-го Квітня Ч. 473, був надрукований лист до редакції д. Самарця, в якім він малює один з „банкетів" Комісії по опіку—ванню полонених.

Вважаю своім обов'язком заявити, що при комісії по справах полонених других ніяких комісій по опікуванню на території України не істнує, а тому, коли цей лист було заадресовано до згаданої комісії, я, як представник її заявляю, що він цілком не відповідає дійсности, бо вона складається з осіб, які, згідно наказу Головного Отамана Військ У. Н. Р. мусили при своїому призначенню на ту або иншу посаду, пройти через окрему комісію, яка робила фільтрацію державних установ від шкідливого і небажаного елементу для Української Народньої Республики; таким чином не може бути ніяких балачок про якийсь її коаліційний склад з жандармськими ротмістрами та иншою меншою братією з Царської Росії" Заява д. Самарця, що праця Комісії по справам полонених йому невідома, мене нескільки не дивує, бо ніколи Член Трудового Конгресу д. Самарець, як до мене, так і до співробітників комісії не звертався і по справам полонених до комісії не з'являвся. Що-ж до „банкетів" цієї комісії які ні би то вона справляє, я категорічно протестую проти цього. Ні Комісія, ні окремі її члени на двірці ніяких безчинств не улаштовують.

З поважанем Заступник Голови Комісії Горунович.

Редагує Комітет.

Друкарня Гассера, м. Рівне.

Відкритий лист

члена Директорії П. М. Андрієвського до члена Директорії С. В. Петлюри.

ВИСОКОПОВАЖНИЙ ТОВАРИШУ!

Ще в той час, коли малося скласти кабінет Мартоса, я заявляв, що ця подія не своєчасна, що її буде витолковано за кордоном як рівняння на київський, чи то московський большевизм і, що, коли вже хочеться нового кабінету, то йог треба скласти із людей розуму і діла незалежно од всяких політичних партій. Мене не послухали. Кабінет Мартоса створили виключно із есерів та есдеків, та ще й самих невдалих. Не примусило мене де факто не брати участи в роботі Директорії, бо не міг же я підписувати і відповідати за те, співтворцем чого я не був. Ви С. В. і Андрій Гаврилович Макаренко на свій страх і відповідальність створили новий кабінет, про що сповістили других членів Директорії. Ні я, ні Ф. П. Швець, ні Доктор Петрушевич офіційно не брали участи в справі обмірковання нового кабінету і не затверджували своїми підписами його складу. Ф. П. Швець, не знаю по якій причині, лише потім приєднався до Вашої постанови і дав свій підпис. Українське громадянство подивилось на цей спосіб утворення нового правительства, як на акт не конституційний, не з конний. Партії самостійників, федералістів і республіканців одмовилось брати якуб то ві було участь в новому кабінеті. Коли п. Мартос звертався до деяких, дійсно фахових людей, з запросинами до державної роботи, то отримував тільки негативну відповідь по тих мотивах, що вони не можуть чесно працювати в незаконній і шкідливій для України справі. Наприклад, б. державний секретарь М. А. Корчинський на письмі заявляв Мартосу, що він не може брати участи там, де не шанують права, де порушують основні закони Держави, де два члени Директорії супроти більшости членів видають декларацію та ріжні державні акти. Б. державний контрольор Д. Л. Симовів писав, що він не може сидіти за одним столом в державній роботі в тій компанії, де є люди, котрі, (як напр. новий мівістр Микола Ковалевський) ще в прошлім році взяли народних грошей пять міліонів карбованців і по сей день не відомо де їх діли.

Від нового кабінету заспівані люди сподівались чуда спасення України, але його не було. Що більше стало нещастя і мук для українського народу. До кабінету Мартоса инші держави світу тільки підозрівали нас в прихильности до большевизму, а новий кабінет так постарався, що з нами, як державою перестали говорити і лічать нас за справжніх большевиків.

Я вірю, С. В., що ви далекий від большевизму, що ви щиро бажаєте Україні добра. Але все те, що оточувало Вас, що крутилось коло Вас, яко влади, зліпсовуючи ту владу, все це носило на собі печеть каїна-большевика. Люди судять про нас не по наших бажаннях і намірах, а по вчинках. Отже й не диво, що нас лічать большевиками, хоть ми в душі не большевики бо все те, що творилось Вашим іменем, инакше не могло розглядатись об'єктивними і безсторонніми людьми, як акти — події людей, котрі думають і працюють по методах большевицької науки.

Посудіть самі: першим актом кабітету Мартоса було утворення чрезвичайки на чолі з товаришем міністра Нянчуром, котра негайно перекинулась із Рівного в Галичину, щоб там ловити українську інтеліґенцію, котра не співчуває кабінетові, запаковувати їх в арештанські вагони й переправляти на „роботу", а може і на смерть в Наддніпрянщину. Ця чрезвичайка з великою енергією добивалась від Галицького Секретаріяту, аби було негайно арештовано міністрів Остапенка, Манієвича і Шаповала. Ви добре знаєте, що Остапенко і Манієвич тоді тільки що повернули з Одеси, де вели переговори з представниками Антанти. Хиба можна назвати таку почесну діяльність чрезвичайки Нянчура инакше, як большевицькою. Хиба не вправі кожний культурний чоловік записати: деж не доторкаємі права людини, щож це за держава, що людину без суда і слідства хватають і держать, до навіть міністрам не демісію (відставку) дають, а як злочинців замикають і притому міністрів, котрі таку важну справу вели як досягнення згоди з Антантою. І все це робилось іменем Головного Отамана. При вашому

штабі була і є чрезвичайка на чолі з Чеботаровим, котра Вашим іменем творить росправу з неповинними людьми, хапаючи їх тільки за те, що вони сміють инакше думати, чим Правительство. Ви напевне незнаєте, що творить ця чрезвичайка: а я можу Вам назвати багато людей, котрих чрезвичайка безневинно держала по цілих місяцях, збиткувалась над ними застращуваням розстрілу, доводила їх до божевілля, але ні суда ні слідства над ними не провадила. Я протестував проти такого поводження з людьми, посилав в штаб телеграми, але добрих наслідків від цього не було.

Не можу втерпіти, щоб не сказати де що і про себе, хоч цього-б не годилося. Ніхто не може доказати, що я коли небудь що небудь замишляв проти Української Держави. Я нераз Вам говорив і писав, що не погоджуюсь з діяльностю Правительства, але поважаючи принціп влади, я не дозволю собі брати участь якуб то не було в антидержавних актах. Але не вважаючи на все це, військова адміністративна влада на чолі з Сиротенком, на жаль військовим міністром ще й юристом, порушила мій імунітет, яко члена Директорії, 12 червня ц. р. зробила в мене трус, зобрала мої персональні документи хотіла мене заарештувати, але цього не вдалось бо мене не було в дома. Я требую від військового міністерства, нехай воно опублікує, які антидержавні документи найшло в мене, нехай докаже, який державний злочин я учинив. Коли воно цього не зможе зробити, то я вправі обвинувачувати його в нечесности, незаконности, в большевицькій сваволі. А Вас, С. В., я запитаю, в якій державі на світі роблять урядовці трус у предстаника Вищої Влади і арешт і як на державній мові називається такий вчинок? По моєму, з боку державного, це є маленький переворот, а збоку внутрішньої політика це є брудне порушення законів, обороняючих особу людини, зла сваволя, именно, те, що є по суті большовизм. Ні на одну хвилину я не думаю, щоб Сиротенко і компанія не знали, що я є член Директорії. Добре вони знають, що права члена Директорії дав мені Високий Конгрес У. Н. Р. і тільки він може мене позбавити їх.

Пишу я це, не через те, що гніваюсь, я вже за короткий час в Українській Державі привик не ображатись, а щоб показати, що та держава, де само правительство порушує основні закони, не може істнувати; деспот, котрий сьогодня видає закон, а завтра його порушує, сам виносить собі смертний приговор. Яд большевизма в тому, що він не визнає права, грається в закони, прикриваючи ними, як фиговим листом, своє брудне гниюче тіло.

Сказав і улекшив душу. Прошу вірити, що совість, честь і достоінство примушують мене звернутись до Вас з цим листом. Я надіюсь, Ви зрозумієте мене і повірите, що пишу до Вас не ворог, а товариш по нещасній державній роботі. Коли я вказую на ті страшні хиби в державній роботі, які були і є, то говорить в мині не амбіція, не ображене самолюбя, а щире бажання помогти Українській справі, показати де прірва, аби остаточно не загинули в ній ми всі. Наша справа гине. Вороги душать нас зо всіх боків. Судьбі невгодно було благословити успіхом Ваши труди, С. В., по керуваню військом. Скоро пробє і двинадцята година, вже буде на віки пізно. Змучений нарід пошле нам своє прокляття, а історія скаже, що ми поганих батьків погані діти. Отже, поки не пізно, треба не говорити, а кричати: люде неосвічені, ділетанти, нетямущі відійіть від державної роботи; ви її не тямите провадити. Ви губите себе і нещасний нарід. Може середь Вас і є чесні люде, за те, хоть серце в них гаряче, та розуму мало. Але багато серед них і пройдисвітів. Одно для держави спасення: покликати до будування не студентів, не дітей, а людей досвіду, знання і розуму.

З високою повагою

Член Директорії **Андрієвський.**

13. Червня 1919 р.

Вільна Українська Друкарня.

I Пану Військовому Міністру У.Н.Р.

Копія

Бувшого Народнього Міністра Морських Справ і Керуючого Міністерством Старшого Лейтенанта фліота Михаіла Івановича Білінського, - нині арештанта Камінецької Губернїальної Тюрьми

Заява

12 червня 1919 року в М. Камінці - Подільському, на головній вулиці коло „Гранд-Готель" я був остановлен Начальником Міліції і агентами, які прохали перебалакать зо мною. В першому дворі мені було сказано, що згідно Вашому Ордеру я повинен бути заарештован. Як військова людина розуміючи, що агенти повинні виконать Ваш наказ, я без всяких розмов передав себе в їх розпоряджения, направившись до Управління Коменданта Міста, де і мав можливість ознайомитись з властноручним наказом Вашим Пане Міністре, відносно заарештування і посадження мене в Тюрьму. Одначе, виконавши наказ, як вій військовий чоловік, я все ж таки не можу зрозуміти самої форми переведення арешту, тим більше, що в ордері нїяких, конкретних обвинувачень проти мене же виставляється. Оскільки дійсні закони, якими керувались до сего часу в Українській Народній Республіці, заарештування бувшого Міністра, а тим більше і входившого до 22 квітня ц. р. в склад суднього Уряду, як тимчасово Керуючого Морськими Міністерствами і відповівшого від посади добровільно не могло бути переведено в спосіб, практикуючий для вуличних грабіжак. Коли за мною Уряд визнав яку небудь державну провину, які я абсолютно за собою не почуваю, то інтереси Висоти престижу Верховної Влади, організуючей Правительства, а також самого Правительства вимогали-б забезпеченя, встановленних для осіб вищих Урядових рангів, стоявших у Влади, або залишивших її - законоположень, що до переведення їх арешту, розпочатку судового слідства і передачі суду. Далі, залишившись в списках Морського Міністерства і частин, я підлягаю згідно істнуючому і знову підтвердженому закону „про фліот" - Своду Морських Постанов", вимоги якого відносно заарештування ні в які мірі не були виконані". На підставі вищезазначенного прохаю Вашого Пане Міністре, розпорядженим, аби мої відповідними органами було дано пояснення в справі порушення прав громадянина а тім більше політичного діяча, якого Верховна Влада затверджувало в 3-х послідовних складах Правительства і яке приходиться рахуватись, як з дійсним фактом, що і дучи працювати Міністром, тім самим обрекаешь себе на ганебний кінець великого уголовного злочинця-арештанта, що навряд чи посужить на користь авторітету Української Державности і її Влади

Камінецька в'язниця
13 червня 1919 р

Бувший Морський Міністр і Керуючий [redacted] Міністерствами Старший Лейтенант Михайло Білінський, Арештант Камінецької губерніальної Тюрми.

II

Копія

До Високої Директорії Української Народної Республіки

Бувшого Народнього Міністра Морських Справ і Керуючого Міністерствами, Старшого Лейтенанта фліота Михайла Івановича Білінського, нині арештанта Камінецької Губерніальної Тюрьми

Прохання

12 червня 1919 року в М. Камінці - Подільському я по наказу Пана Військового Міністра був заарештован днем на головній вулиці. Рахуючись з непорушністю авторітета Військової Влади, я передав себе негайно і без всяких запитань в розпорядження Агентів Міліції, що мали арешту. Посаяк арешт був переведен в ганебні для політичного діяча форми і з порушенням законів відносно притягнення до судової відповідальности осіб, займаючих або займавших посади Міністрів та Керуючих Міністерствами і з огляду на те, що і в склад сучасного Правительства я входив тимчасово, як Керуючий Міністерством, милостиво прохаю Високу Директорію розглянути цю справу і передати мене Законному Суду в встановленому порядку, коли за мною є Державний злочин, якого з мого боку, словом чести політичного діяча і фліотського старшини не мається, - або своїм Високим розпорядженням відновити порушені мої права. До Верховної Влади, як Найвищого істочника Правди і Справедливости звертаюсь з цім проханням

Бувший Морський Міністр і Керуючий Міністерствами, Старший Лейтенант Михайло Білінський, Арештант Камінецької Губерніальної Тюрьми.

Камінецька в'язниця
13 червня 1919 р.

III До Кабінета Народних Міністрів У. Н. Р. Копія

Бувшого Народнього Міністра Морських Справ і Керуючого Міністерством Старшого Лейтенанта фльоту Михайла Івановича Білінського, — нині арештанта Кам'янецької Губерніальної Тюрьми.

Прохання

12 червня 1919 р в М. Кам'янці-Подільському, коло 2 годин дня на Головні вулиці я був з наказу Військового Міністра заарештован Начальником Міліції, Не глядячи на те, що арешт осіб, які займають або займали посади Міністрів та Керуючих провадиться в іньшій способі по постанові Верховної Влади і через особу Комісію, і що це було не затримання, а обороменний арешт з відправкою, яко арештанта в Кам'янецьку Тюрьму, я, аби не порушувати авторітета пана Військового Міністра, безперекословно передав себе в розпорядження агентів переводивших арешт. В сучасний момент звертаюсь до Кабінета Міністрів з настоящим Проханням, аби був піднесен його високий голос в цій справі, тим більше, що стеження За законністю в Державі є святий і Високий обов'язок Кабінету Міністрів, до того прийманочи на увагу, що хоть і тимчасово, але і в складі сучасного Правительства я був і був Товаришем по державні праці пана Військового Міністра. Коли б було винано Кабінетом Державний злочин з мого боку, прошу призначення Суду і слідства в встановленім для цего пор'ядку. Козак словом чести бувшого Міністра і фліотського Старшини я прівин за собою не знаю, лише мав незгоду з деякими поглядами, що до політичної ситуації, прохаю огородити можливім чином престіж бувшого члена Правительства. Чекаю суворого, але законного суду над собой.

Бувший Морський Міністр і Керуючий Міністерством
Михайло Білінський

Кам'янецька в'язниця
13 червня 1919 р.

IV Пану Генерал-Прокурору Найвищого Суду-Міністру Юстиції Копія.

Бувшого Морського Міністра і Керуючого Міністерством, Михайла Івановича Білінського, нині содержащогося в Кам'янець-Подільській Губерніальні Тюрьмі

Прохання.

12 червня г. р. пополудні, на Головні вулиці, коло 2 годин дня, я був заарештован Начальником Міліції М. Кам'янця згідно Наказу Пана Військового Міністра. Знаючи, що переведення арешту бувшого члена Правительства, а тим більше входившого в склад сучасної Ради Міністрів до особистої своєї відмови від праці на чиї відповідальні посади, в такий спосіб є гілкою беззаконне, я, аби не порушувати авторітету Влади, без суперечок і негайно під конвоєм направився до Коменданта Міста. На моє запитання відносно ордера паном Комендантом був предявлен предпис Начальника Залоги за підписом Пана Військового Міністра, в якім, в числі інших осіб, якими наказувалось заарештувати і дістявити в Кам'янецьку в'язницю була зазначена і моя назва, але без жадних вказівок на сучасне, або попереднє службове становище, а також без жадної вказівки, за що саме заарештовують я. Такий наказ своєю формою дав можливість Пану Комендантові в свою чергу дати відповідний наказ міліції, а агентам останньої порушити закон, переводя неподлеглий їм арешт. Зберігаючи престіж Пана Військового Міністра я утримався від заяви про порушення Закону і вимоги що до виконання такого. Далі, без всякого обвинувачення я був посаджен до уголовної в'язниці де опять же, на протязі 24 годин, обвинувачень мені не предявлено. Позаяк вже минає гілий тиждень, звертаюсь до Вас, Пане Генерал-Прокуроре, як Найвищого догладача за правосудієм і виконанням законів в Українській Народній Республіці, аби відносно мене були збережені хоч найменші і елементарніші вимоги норм закону, приняттих во всіх странах світа, дажеж мало развинутою державністю. Не знаю, яка провокація, утворена коло мого імені дала Пану Військовому Міністру грунт для його наказу, але не знаючи рішуче за собою а ні жадної провини, крім хіба несхожістей в поглядах, що во всякім разі не карається, я ласкаво прохаю самого суворого слідства до суду над собою. Я рахую, що відавши все, що було найдорожшого Україні, честно і безкорыстно проводячи службу дорогі вітчині, я маю право хоч на дальшу Законам кожному громадянину можливість користуватись праведним судом. Маю і покладаю надію, що з Вашого боку посліду по цему відповідне распоряжения.

Червня 1919 р
Кам'янець-Подільська
Уголовна в'язниця.

Состоящий в Морському Міністерстві,
Старший Лейтенант Білінський

Копія 36

V Пану Генерал-Прокурору Найвищого Суду, Міністру Юстиції Української Народної Республіки

Бувшого Морського Міністра, та Керуючого Міністерством, Старшого Лейтенанта фльоти Михайла Білінського

Не одержавши распорядження Вашого, Високоповажанний Пане Генерал-Прокурор с приводу мого незаконного арешту, маю за честь скласти Вам, яко блюстителю Найвищої Правосудія в Республіці, слідуючу заяву: Позаяк вже минає 3 тижні з моменту мого уйняття Незрозумілого арешту, і мені до цього часу не предявлено ніяких обвинувачень, жадного допросу з мене досі ще не здіймалося, - рахуючи, що дальніше тримання мене в в'язниці є лише політична помста тій політичні партії, до якої я належу і що я, в данній разі, яко козел отпущення" являюсь якимсь-то „заложником", що приймаючи на увагу керуючі в'дільності сучасного Ур'яду високі та світлі соціалістичні гасла, не може мати місця, тим більше, що я честно і безкористно вів державну працю поруч з дїячами ур'ядових партій, зрікаюсь від свого особистого життя - я складаю рішучий протест против порушення самих элементарніших прав громадянина, не помиляючи в'язниці є лише політична помста тій політичні партії, до якої я належу і що я в данній разі, яко козел отпущення" являюсь якимсь-то „заложником", що приймаючи на увагу керуючі в'дільності сучасного Ур'яду високі та світлі соціалістичні гасла, не може мати місця, тим більше, що я честно і безкористно вів державну працю поруч з дїячами ур'ядових партій, зрікаюсь від свого особистого життя - я складаю рішучий протест против порушення самих элементарніших прав громадянина, не помиляючи вже про права дїяча і користуючись єдиним своїм правом в стані безправного в'язника 35 минут, о 1 годині об'являю рішучу голодовку. Коли угодно з мене зробити, крім неправдиво ображеного чоловіка, ще і „мученика", надавши мені „мученицький ореол" - прошу - здоровля та життя я не жалкую, да і при такім стані - вони мені непотрібні, а історія вірніше разсудить нас

Заарештований в Камінецькій в'язниці

Старший Лейтенант фльоти Михайло Білінський

Камінецька в'язниця
3 го минув 1919 р.

VI Пану Військовому Міністру Української Народної Республіки

Копія.

Бувшого Морського Міністра та Керуючого Міністерством, Старшого Лейтенанта фльоти Михайла Білінського

Не одержавши до сего часу распоряджения Вашого, Високоповажанний Пане Військовий Міністре на мою заяву с приводу ставшого по Вашому Наказу мого арешту, маю за честь скласти Вам слідуючу заяву: Позаяк вже минає 3 тижні з моменту мого, уйняття незрозумілого арешту, і мені до сего часу не предявлено ніяких обвинувачень, жадного допросу з мене досі ще не здіймалося, - рахуючи, що дальніше тримання мене в в'язниці є лише політична помста тій політичні партії, до якої я належу і що я, в данній разі, яко козел отпущення" являюсь якимсь-то „заложником", що приймаючи на увагу керуючі в'дільності сучасного Ур'яду високі та світлі соціалістичні гасла, не може мати місця, тим більше, що я честно і безкористно вів державну працю поруч з дїячами ур'ядових партій, зрікаюсь від свого особистого життя - я складаю рішучий протест против порушення самих элементарніших прав громадянина, не помиляючи вже про права дїяча і користуючись єдиним своїм правом в стані безправного в'язника 35 минут, о 1 годині об'являю рішучу голодовку. Коли угодно з мене зробити, крім неправдиво ображеного чоловіка, ще і „мученика", надавши мені „мученицький ореол" - прошу - здоровля та життя я не жалкую, да і при такім стані - вони мені непотрібні, а історія вірніше разсудить нас

Заарештований в Камінецькій в'язниці

Старший Лейтенант фльоти Михайло Білінський

Камінецька в'язниця
3 минув 1919 року.

Копія.

VI

Пану Прокурору Суду
Бувшого Народнього Міністра Морських Справ та Керуючого Міністерством
Старшого Лейтенанта фльота Михайла Івановича Білінського, содержащочуся в
Кам'янецькі Головні в'язниці.

Заява

Прикладаючи при цесій копії заяви Пану Військовому Міністру від 13/VI, прохані на Ім'я Високої Директорії та Кабінету Міністрів від того ж терміну і прохання на Ім'я Генерал-Прокурора Найвищого Суду- Пана Міністра Юстиції від 18/VI с привозу незаконного мого арешту, та тріманя мене без жадних обвинувачень в Кам'янецькі головні в'язниці прошу Вас, Високоповажанний Пане Прокуроре зробити распоряженя Тюремні Адміністрації на підставі істнуючого закону, а також останнього циркуляру Пана Міністра Юстиції, о негайним звільненні мене з під арешту. На випадок, коли по незалежним обставинам Ви будете не в змозі виконать закон і циркуляр, маю за честь скласти Ваш сидячу заяву. Позаяк вже минає 3 тижні з моменту мого, цілком незрозумілого арешту і мені до сего часу не предявлено ніяких обвинувачень, жадного допросу з мене досі ще не здіймалось, - рахуючи що дальніше тріманя мене в в'язниці є лише політична пакета тій політичній Партії до якої я належу, і що я, в даннім разі, яко „козел отпущенія", являюсь якімсь-то „Змовником" що, приймаючи на увагу керуючі в дільности сучасного Уряду високі та світлі Соціалістичні гасла, не може мати місця тім більше що я честно і безкорисно вів дер-жавну працю пораруч з дячами урядових партій, зрікаюсь від свого особистого життя, - я Складаю рішучий протест против порушенню самих Елементарних прав громадянина, не Починаючи вже про права дівга і користуючись едиким своїм правом в стані безправного в'язника З 5-го липня, о годині об'являю рішучу голодовку, Яко грубо з мене зробить, крім неправдиво обра-женного чоловіка ще і „мученика", надавши мені „Мученицький ореол" - прошу - здоровя, та життя я не жалкую да і при такім стані річей" вони мені не потрібні, а історія вирішить разсудить нас. Правильність заяви Пану Генерал-Прокурору Найвищого Суду та Військовому Міністру, в наказу якого відбувся незаконно мій арешт я до чого додаю з проханням безпосередне представлять їх обоїм Панам Міністрам. Маю надію, що Найвищий Суд Республіки якому в цей час фактично підлягає вся дяльность буде передані всі матеріали по цій ділу, своїм високим авторітетним вирішенням возстановить порушені мої права і дасть Компенсацію

Кам'янецьку в'язниці 3 липня 1919 р

Бувший Морський Міністр Михайло Білінський

16/VII

До Пана Головного Отамана,
Коші Кінного Отамана
Групи Дивізій п. Мельченко.
Телеграмма

Позаяк поведінка Гальбегена
відносно участи цивільних
осіб в справі Гальбегана згідно
проханням членів Кабінету
Б.М. Марґоса і А.М. Лівицького
і за згодою члена Директорії
А.Г. Макаренко вже знята по
дорученню Міністра Юстиції,
Кабінет Міністрів вважаючи
що Кінний Отаман підлягає
лише Нашим наказам прохає
Вас дати відповідне розпоря-
дження Кінному Отаманові
аби в справі виконання вироку
військовому суду на Гальбегана
був якнайшвидше зроблений хід

За Часовую Канцелярию
Министров

Обрина (в. р.)

Верно: Секретарь
А. Шрамченко

Первый, 1919 года
- 2.1763.
Дело не разыскано

Прим Пр.	Львів.	
Фізика	Крель	X
Загруд. і Пресса	Салікол.	X
Загорід. сир.	Ніков.	X
Освіта	Прокоп.	X
5 Військов.	Зелен.	
6 Внутрішн. сір.	Гольц.	X
7 Земель Стіра	Арб	X
8 - Народ. Госпад.	Фрейд-Гол.	X
9. Двор і опіка.	Бреслауер Лужеев.	
10 Праця	Коваль	
11 Шкільн	Гільфер	
12 Преса	Гінкелес	
13 Конгрес	Кельсен	
14 Самоврядування	Радзіховська	
15 Жид	Краєвий	
16 Земельдаль	Лорентц	X
17 Мережа	Шейн.	X

Кобзареві Б. Мартоса

Політичні наші діти
Досідали два повіти,
І гадають що держава,
То партійна хатня справа.

Урядують примітивно,
Творить право інстинктивно,
З світлим прапором свободи
Зужиткують самоходи.-

Але з тото "рев-держава"
Тільки терпить зліва й справа.
Лепім кажо: реногати!
Зво Антанта-герострати,
А дядьки...та що з дядьками-
Ті звуть всіх грабіжниками.-

Схаменіться ще добрі люде
Бо ще гірше знову буде
А тоді...тоді я смовкаю,
Бо цензурі підлягаю.-

П.Н.

Київ
Марочевій
Кав'ярні
21/VI 1919
Від Директора
кабінету Мартоса

Кабтчерові Б. Мартоса

Політичні наші діти
Посідали два повіти,
І гадають що держава,
То партійна хатня справа.

Урядують примітивно,
Творить право інстинктивно,
З світлим прапором свободи
Зуживають самоходи.-

Але з тото "рев-держава"
Тільки терпить зліва й справа.
Леніні кажо: репетати!
Зво Антанта-геростроти,
А дядьки...та що з дядьками-
Ті звуть всіх грабіжниками.-

Схаменіться ж добрі люде
Бо ще гірша зимоу буде
А тоді...тоді я смовкаю,
Бо цензурі підлягаю.-

П.Н.

Київ
Марокевіл
Кайдакоуь
24/IV-1919

Мир вашому
кабтчерові

На мотив „Хризантеми і жінорелі" співає М.З.Р та М.Ю.

А. Лівицький перед від'їздом до Польщі

Я уїжджаю. С каїновым внем
Возлю мнь в Польщу нитьем. Ревель 1919
Но кем оставлю Чорайну?
Все об одном волнуюсь я,
Как будет прапор без меня
Моєгей Мерри и Одрина?!
Когда вернусь оставлю их,
Только вліяній я гуляка.
Одна надежда нитьеяна.
Но если он меня предаст
Как погребет как опласт?
О как тогда мни будет плохо!!!

Ах одна я женщина
Кого вернусь я снова
Кто вместо прежнего двух погребет

Авдиз ним 1919
Взяли - Свідчить на новому
вакцині - співають Лицарі
Перевезуть, що Лівицький
як любив співати Лицарі
Зрубів клір вдруге;
учинень
співаючи
в Одесі?

Лишь по подписи соберу
И от Гурова подпишут
Бумер расписки и молодцы.

Л. 16/X 1919
Каменец

Лишь на небесных соборах
И от чувств. повинных
Бунтарей расколдованных.

Л. 16/X 1919
Каменец

I. ІІІ-ми політичної і
службової діяльності

Лютий 1919

1. Міністерство Народ
ного Господарства УНР

AU NOM DU DROIT!

(LETTRE OUVERTE)

17 Février 1919.

Je ne parle pas au nom de mon peuple ni en celui de mon gouvernement, je parle seulement au nom du droit. Au nom de ce droit qu'a chaque peuple à la vie, au nom du droit de chaque homme à l'existence.

Le peuple ukrainien, ce peuple de 35 millions, se voit dépouillé de ce droit élémentaire aux applaudissements de la plupart des socialistes de l'Europe occidentale, en face du silence de ces hommes d'Etat qui cherchent à résoudre les problèmes mondiaux sur les bases du droit de la justice.

L'Ukraine, ce grenier de l'Europe, ce riche pays, est envahi par la garde rouge — l'armée des despotes autocrates de Moscou.

Le sang coule, les canons grondent de nouveau sur les champs de l'Ukraine. C'est de nouveau la guerre — atroce, sanglante . . . Que faut-il aux socialistes du Nord? De qui veulent-ils délivrer l'Ukraine? Du gouvernement, peut-être le plus démocratique de toute l'Europe? Le peuple a renversé le Hetman Skoropadsky, créature des généraux allemands, qui trahissait l'Ukraine et menait double jeu.

Ce peuple renversa les réactionnaires et proclama le Directoire sorti de lui, qui est la chair de sa chair. C'est justement au moment où le gouvernement ukrainien, formé exclusivement de socialistes, accomplit les réformes sociales les plus démocratiques, peut-être même risquées, que le gouvernement moscovite des «Soviets» commence la guerre.

Pour celui qui connait quelque peu les relations actuelles en Ukraine et l'état des choses au Nord — le but de Trotsky et de Lénine est évident: les bolschéviks sont affamés. Dans le sang et l'anarchie, l'excellent régime moscovite a laissé non ensemencées même les riches contrées de la Volga.

Mais se mettant en campagne les Tamerlands russes sont trop rusés pour déclarer ouvertement la guerre, car cela pourrait les compromettre aux yeux de tout le monde. Aussi ont-ils proclamé un nouveau gouvernement ukrainien avec un ennemi connu de l'Ukraine, l'aventurier bulgaro-roumain, Rakowsky à la tête.

Le «gouvernement» pseudo-ukrainien doit assumer la direction fictive des centaines de milliers de soldats moskovites pour dépouiller complètement l'Ukraine. Nous nous rappelons les procédés bolschéviks de l'année passée, nous les connaissons tous. Je fus moi même témoin du bombardement acharné de notre capitale, Kiew, comptant presque 1 million d'habitants. Sous mes yeux, des milliers d'hommes furent fusilliés. La tombe de mon propre frère et de ses 30 camarades faits prisonniers par les bolschéviks et mis à mort après 3 jours de tortures, est là pour prouver ses paroles! J'ai vu de mes yeux cette tyrannie tout à fait orientale. Au cours de leur courte domination en Ukraine, ils ont exporté et détruit tout avec un cynisme inouïs. Et voilà que les mêmes évènements se répétent, et toute l'Ukraine de l'Est jusqu'au Dniepr est menacée par la garde rouge moscovite, que seules nos braves troupes ukrainiennes repoussent courageusement.

Dans ce moment tragique, nous en appelons à tous les démocrates sincères à tous les vrais socialistes.

La démocratie de l'Europe, du monde entier doit avoir le courage d'envisager la réalité en face. Et alors on verra clair que les «socialistes» Lénine et Trotzky ne sont que des despotes et que le «socialisme» de Moscou n'est point le progrès mais une réaction profonde ou une caricature abominable.

Au nom du droit et de la justice, au nom de l'humanité la plus élémentaire, nous faisons appel aux peuples de l'Europe de venir en aide à notre jeune Etat sorti à peine du long esclavage tzariste.

Au nom du droit de chaque nation de disposer librement de son sort, au nom de la civilisation, je me permets d'adresser un sincère avertissement à ceux qui décident maintenant du sort du monde entier.

Pendant qu'il réfléchissent si un peuple de 35 millions a le droit de disposer librement de ses destinées, ce droit même que les Alliés ont inscrit sur leurs drapeaux glorieux, pendant qu'ils prêtent l'oreille à la voix des impérialistes et réactionnaires polonais ou russes et décident si Petloura est bolschevik ou non, une bonne partie de la fertile Ukraine peut tomber au pouvoir des bolschéviks.

Et alors les commissaires du peuple russe qui était prêts à mourir des mains d'une foule affamée, en s'emparant du blé de l'Ukraine renaîtront à une vie qui durera des mois, des années peut-être.

Mais il y a un danger plus terrible. Je crains d'être prophète, mais les évènements se déroulant en Ukraine me semblent être une menace pour le monde entier. Après s'être emparé de notre blé, les bolschéviks se remettront avec énergie nouvelle à leur travail honteux, et les masses incultes de l'Occident, fattiguées par les souffrances de la guerre croiront que les despotes russes sont puissants et qu'ils ont raison. Et alors! Qui sauvera non plus l'Ukraine, mais l'Europe et la civilisation universelle?

Au nom du droit, au nom de la civilisation, nous en appelons aux hommes d'Etat qui réalisent en ce moment les espoirs des peuples, qui construisent la Ligue des Nations, de donner l'appui nécessaire à l'Etat Ukrainien qui vient de réaliser l'idée de l'ordre dans l'anarchie, qui défend l'Europe de l'invasion des barbares, commes nos ancêtres héroïques la défendaient des hordes nomades.

Alexandre Choulguine

Ancien Ministre des Affaires Etrangères
de la République Ukrainienne.

MEMORANDUM

Notre pays abondant en richesses naturelles est situé sur un chemin qui a une importance internationale; c'est ici que se trouve la clef de l'Orient.

Pendant un court espace de temps, une année de vie indépendante dont quelques mois seulement de tranquillité relative, le peuple ukrainien, l'idéal séculaire de souveraineté une fois atteint, a commencé par diriger toutes ses forces vers la production économique. En ce moment déjà, l'exportation remonte à 900,000 tonnes pour le sucre et 8—10,000,000 tonnes pour le blé !

Ces données montrent quel profit on peut tirer de l'affranchissement de l'Ukraine du joug russe.

Ces chiffres statistiques atteigneront des proportions gigantesques tout en assurant une croissance continue et aussi longtemps que l'Etat Ukrainien ait une place assurée dans la famille des peuples souverains, l'industrie mondiale tirera profit de l'Ukraine dans toute branche de production économique.

Une branche fort importante de l'industrie ukrainienne est bien connue dans le monde entier: c'est l'industrie du sucre. Les richesses minérales: la houille, le minerai de fer, le sel, un minerai de manganèse extrêmement rare et précieux, dont nous avons par le calcul approximatif 1 ½ milliards pouds encore inexploité, les voies aquatiques, le réseau de chemins de fer, la mer ouverte et facilement communicable avec les autres — voilà des faits quoique énumérés d'une façon serrée et imparfaite qui parlent pourtant assez pour que l'Etat nouvellement formé soit un Etat fort et puissant et présente à l'égard de certains produits le marché le plus riche pour l'Europe ainsi que pour l'Amérique.

Des traités de commerce les plus libéraux et favorables ainsi que la nécessité pressante en objets de technique et d'industrie donneront aux puissances étrangères la possibilité de tirer profit des richesses de l'Ukraine.

Le trait caractéristique des paysans ukrainiens ainsi que du peuple entier est le sentiment inné de la propriété privée, trait dont le peuple moscovite où dominait la forme de possession communale est entièrement dépourvu, ce qui a fait psychologiquement possible la montée de la vague ruineuse du socialisme utopique. Ce trait permet à l'Ukraine de devenir une avant-garde politique de l'Europe qui la défendra de la ruine venant de l'Orient et par son effort tiendra l'équilibre européen. Ce dernier motif était pris en considération lorsque la France et ensuite l'Angleterre, ainsi que les Puissances Centrales et enfin les pays neutres reconnurent l'Ukraine indépendante.

Pendant deux siècles et malgré les échecs périodiques l'Ukraine retourne et tend constamment à l'existence politique indépendante; l'ayant perdu une fois comme suite à des circonstances infavorables, elle y retourne successivement. Les traités: celui de Péréyaslave, conclu par hetman Khmelnitzki en 1654 avec Moscovie, celui de Hadyatch, conclu par hetmanWyhovski en 1659 avec la Pologne, ensuite celui de hetman Dovochenko, conclu avec la Turquie et celui de hetman Mazeppa, conclu en 1708 avec la Suède et enfin celui de Brest, conclu avec les Puissances Centrales font preuve d'une aspiration constante à l'indépendance politique. Un grand chemin était fait depuis le temps des Cosaques de steppes sau-

vages jusqu'à un état de l'Europe moderne avec ses villes multimillionnaires. Pendant tous ces siècles l'idée de l'indépendance d'Ukraine qui est devenue à présent un fait accompli, se développait, luttait et puisait force dans cette lutte. Le dernier traité, celui de Brest, fut conclu par le Gouvernement Provisoire de l'Ukraine — La Rada (Conseil) Centrale — qui a officiellement proclamé la souveraineté de l'Ukraine et pendant le siège de laquelle l'Ukraine fut reconnue par les Puissances susdénommées.

Les traits éthnographiques distinctifs de nos voisins immédiats, les polonais, les moscovites et les habitants de la Russie-Blanche, notamment un calme et une persévérance ont resulté grâce aux conditions d'une oppression nationale presque continuelle dans un haut patriotisme. Le peuple ukranien aura une aspiration éternelle au maximum et à la fois au minimum de ses prétentions: la souveraineté ukrainienne dont le moyen d'acquisition sera sa culture nationale. Il est difficile de trouver un autre exemple dans l'histoire du monde où un peuple qui pendant deux cents ans n'avait pas d'école nationale tout de même n'a pas perdu sa nationalité au point qu'après une année d'existence indépendante, tout en laissant intactes (toutes) les institutions scientifiques étrangères qui étaient sur son sol a su créer une Académie des Sciences, deux Universités d'Etat, et plusieurs Universités privées, une Académie des Beaux Arts, de reconstruire toutes les Sociétés scientifiques et de couvrir le pays d'un réseau d'écoles secondaires et primaires.

Le 28 avril 1918 La Rada Centrale fut remplacé par le Gouvernement actuel dans la personne de Hetman Pavlo Skoropadski. L'ordre constitutionnel en Ukraine devient toujours plus assuré, la population se met au travail, et la réforme agraire en future, basée sur un principe libéral et démocratique supportera la classe des paysans insuffisamment pourvus de terre.

La forme actuelle de la constitution tout en restant traditionelle et familière à la population sera supplémentée par la Convocation de la Diète (le Soïme), Ukrainienne dont la volonté décidera d'avance la forme future de la Constitution de l'Etat Ukrainien comme c'était mentionné dans le premier Universal du Chef du Gouvernement Ukrainien.

Au Congrès mondial prochain l'Ukraine entrera en relations permanentes avec les puissances qui ont déjà reconnu son indépendance ainsi qu'avec les autres qui auront à la reconnaître pour continuer son futur développement économique sur la base de la paix si longtemps désirée.

Ayant comme base l'idéal de fraternité universelle, désirant la paix générale et un avenir lumineux à tous les peuples, le Gouvernement Ukrainien espère le concours amical de ses voisins les plus proches ainsi que les plus éloignés et adresse en ce moment solennel de la renaissance de son ancienne indépendance politique aux Puissances du monde entier un salut fraternel et la proposition de renouveler et lier de relations amicales.

Le Gouvernement Ukrainien se flatte d'espoir que cet appel trouvera un accueil cordial auprès les Puissances du monde entier et servira de base à l'établissement des rapports amicaux.

UN AUTRE SON DE CLOCHE.

Un Ucrainien nous écrit à propos de la déclaration de 97 professeurs polonais :

" La déclaration des 97 professeurs polonais rappelle celle des 93 intellectuels allemands par son esprit d'impérialisme et ses érreurs.

La ville de Lvov n'est pas une ville polonaise,elle compte une minorité d'habitants ruthènes à côté d'une minorité d'habitants polonais et d'une grande majorité de Juifs.Ceux-ci inscrits comme polonais par les ci-devants autorités polonaises ne continuent pas après les pogromes,la politique des impérialistes polonais.Fondée par un prince ruthène Danylo (creé roi de Galicie par Innocent IV en 1253),et appellée Lvov du nom de son père Lev (en Ucrainien et non en polonais) la capitale de la Galicie ucrainiene fut conquise par Casimir roi de Pologne et habitée par Jean Sobieski qui y possedait une maison.Elle fut à l'époque de la domination polonaise la capitale du „palatinat de Ruthénie" - une preuve qu'elle a toujours été envisagée par les polonais eux-mêmes comme une ville ruthène.

Elle a été et continue à être le centre de la vie intellectuelle et politique des Ruthènes d'Autriche.La Diète qui s'y rassemblait reunissait les députés ruthènes aussi bien que polonais et ses delibérations avaient lieu dans les deux langues.Le métropolite de l'Eglise greque - ruthène qui se trouve à la tête de près de 3 milles prêtres ucrainiens de Galicie y réside depuis plus longtemps que l'evêque latin et polonais.Lvov possède un richemusée national ucrainien a côté d'un musée polonais,l'Ossolineum,que les Ucrainiens n'ont pas touché et ont gardé même soigneusement,alors que les polonais démolisaient et détruisaient les imprimeries des sociétés culturelles ruthènes la Prosvita"entre autre qui compte ses écoles par milliers et ses bibliothèques par centaines.Si Lemberg (Lvov) ne possède pas d' Université ucrainien elle le doit à l'opposition acharnée des ministres et des députés polonais tout puissant ~~maîtres~~ naguère en Autriche.

La situation des Polonais en Galicie ruthène ou orientale peut être comparée à celle des Allemands à Posen,à Thorn,ou à Lodz;assez nombreux dans des territoires entièrement polonais, mais qui ne peuvent pretendre qu'aux droits que tout Etat civilisé accorde aux minorités nationales etrangères.

L'impérialisme et le chauvinisme polonais est le seul obstacle aux bonnes rélations entre deux peuples qui ont tout interêt à vivre en paix et en bon ménage.

La Rada de Kieff vient demontrer toute sa bonne volonté en proclamant la langue polonaise égale de droit à la langue ucrainienne en Ucraine.-

2.

Ноябрь 1919

Акт осмотра. 1 доба
тела нового

ДО НАСЕЛЕННЯ.

Сповіщаю, що наказом Головнокомандуючого Військами Української Народньої Республіки Отаманом п. ОСКІЛКО, я призначений Комісаром по цівільних справах при Головнокомандуючому.

Рахуючись з ставшимся усуненням Кабінету Міністрів яко фактом і одкидаючи свої партійні погляди я приняв це призначення з метою затримати в цей переходовий час Державний апарат від руіни до того часу, поки не складеться нове Народне Міністерство в законнім порядку.

Закликаю всіх громадян спокійно продовжувати свою працю і заховувати повний спокій і нормальну роботу Державних апаратів.

Комісар по цівільних справах при
Головнокомандуючому Військами Української Народньої Республіки **АРХИПЕНКО.**

Н А К А З Ч І

По Вііськам Української Народньої Республікі.-

В С І М, В С І М, В С І М.....

.....

.....

Передать по радіо Станіславів члену Діректоріі Андріевському, Голові Національної ради і члену Діректоріі Д-ру Петрушевічу, Члену Діректоріі Шевцю, Голові Ради Державного Секретаріату Д-ру Голубовічу, Начальній Команді Військ Західньой області Української Народньої Республікі.

Козакі і Старшини !!! Не вспів народ Український скінути гетьманське ярмо, як на нас насунув новий ворог, Московськи большовики з наймитами латишами, та кітайцями. За допомогою ціх наймитів, грошей та зрадників нашого народу, які сиділи в штабах нашої армії, Московські большовики захопили в свої руки майже всю Україну, зараз знущаютьси над нашим народом, та грабують його. Тільки одна Волинь лишилась в руках нашого війська, яке зрозуміло, що то за большовики і обурене повило наступ та підійшло під самий Київ, але в той час як раз на Волинь перейшов і штаб лівої армії, який злав всю теріторію Москоським большовикам і мусів тікати під захистмій і Ваш. До того ж ще Головний Отаман Петлюра окликав нове Правітельство з людей які стояли за те аби було скасованно цей фронт. в той час. коли по всі Україні іле повстання проти тих, що за допомогою латишів. та китайців обдерают Український народ. От те нове правительство, бажаючи скасувати цей фронт почало свою руйнуючу роботу про що Ви. довідаетися з тих документів. які будут оголошени. Що як скоріше разложити війська забрали в свої рукі всі інтендантські припаси і нічого не видавали для цього ПІВНІЧНОГО ФРОНТУ по ДЕСЯТЬ день. а вірні сини України сини селян, голодні, обірванні і босі пухли в Коростеньких болотах, але ішли в бій і клали своє життя за долю України, за лад і спокій, за свою власну землю, за право бути господарем в свої хаті.

Все те що я зробив укупі з Вами, з того часу як скінули гетьмана Скоропадського стало руйнуватися і вже недовго бувби той час, коли нас відрізалиби зо всіх боків, дякуючи цьому.

Я написав лист Головному Отаману Петлюрі, але зрадники не були усунені і покарані. Головний Отаман Петлюра заміст того щоб послухати моей поради

Н А К А З Ч І

По Віїськам Української Народньої Республікі.-

В С І М, В С І М, В С І М.....

.....

.....

Передать по радіо Станіславів члену Діректоріі Андріевському, Голові Національної ради і члену Діректоріі Д-ру Петрушевічу, Члену Діректоріі Шевцю, Голові Ради Державного Секретаріату Д-ру Голубовічу, Начальній Команді Військ Західньой області Української Народньої Республікі.

Козакі і Старшини !!! Не вспів народ Український скінути гетьманське ярмо, як на нас насунув новий ворог, Мошковськи большовики з наймитами латишами, та кітайцями. За допомогою ціх наймитів, грошей та зрадників нашого народу, які сиділи в штабах нашої армії, Московські большовики захопили в свої руки майже всю Україну, зараз знущаються над нашим народом, та грабують його. Тільькі одна Волинь лишилась в руках нашого війська, яке зрозуміло, що то за большовики і обурене повило наступ та підійшло під самий Київ, але в той час як раз на Волинь перейшов і штаб лівої армії, який злав всю теріторію Москоським большовикам і мусів тікати під захистмій і Ваш. До того ж ще Головний Отаман Петлюра окликав нове Правітельство з людей які стояли за те аби було скасованно цей фронт. в той час. коли по всі Україні іде повстання проти тих, що за допомогою латишів. та китайців обдерают Український народ. От те нове правительство, бажаючи скасувати цей фронт почало свою руйнуючу роботу про що Ви довідаетися з тих документів, які будут оголошени. Що як скоріше разложити війська забрали в свої рукі всі інтендантські припаси і нічого не видавали для цього ПІВНІЧНОГО ФРОНТУ по ДЕСЯТЬ день. а вірні сини України сини селян, голодні, обірванні і босі пухли в Коростеньких болотах, але ішли в бій і клали своє життя за долю України, за лад і спокій, за свою власну землю, за право бути господарем в свої хаті.

Все те що я зробив укупі з Вами, з того часу як скінули гетьмана Скоропадського стало руйнуватися і вже недовго бувби той час, коли нас відрізалиби зо всіх боків, дякуючи цьому.

Я написав лист Головному Отаману Петлюрі, але зрадники не були усунені і покарані. Головний Отаман Петлюра замість того щоб послухати моей поради

почав слухатися зрадників, і в відповідь на мій лист прислав замість мене Російського Генерала ЖЕЛІХІВСЬКОГО.

Бачучи що я не зможу зовоім прогнати ворогів за межі Волині, не зможу подати руки тім що повстали проти наших гнобітелів, я рішив сам знищити зраду щоб не даром лилася Ваша кров, щоб не даром лилися сльози вдов і сиріт тих щб полягли за волю України і право бути господарем в своі хаті, тому я сьогодня усунув зрадницьке Правительство і Головне Командованння і вступаю в командованння всіма озброінними силами Наддніпрянської України.

Я твердо вірю що Ви ни зрадите тому ділу за яке полягло багато Ваших товаришів по зброі.

Наказую Вам козакі і старшини твердо і непохітно стояти на фронті і усюди виконувати всі мої накази.

ВІЛЬШ НЕ МАЕ ЗРАДНИКІВ ніхто не буде шкодіти нам і ми скоро тепер підемо вперед, подамо руку тим братам нашим що повстали по той бік фронту, прожене-мо ворога з нашого краю і запануе воля, лад та спокій у нас на Україні і Ви всі козаки розійдетися по домівкам працювать на свої власні землі, яку Ви заслужили одержати. Ті хто згіне в цю боротьбу хай пером земля ім, а дітям іх щастя.

Ще раз нагадую Вам старшини і козакі твердо держіть Ваші рушниці і стійте де накажу Вам.

Всіх хто здумае противитися і невиконувати моіх наказів, рахувати му зрадниками народу і каратиму по законам військового часу.

Головнокомандуючий всіма озброеннимі силами
Наддніпрянської Народньої Республіки ОТАМАН О С К І Л К О

29-го Квітня 1919 року
дано в. м. Рівному

Наказ цей прочитати в сотнях, батареях і командах.

почав слухатися зрадників, і в відповідь на мій лист прислав замість мене Російського Генерала ЖЕЛІХІВСЬКОГО.

Вачучи що я не зможу зовоім прогнати ворогів за межі Волині, не зможу подати руки тім що повстали проти наших гнобітелів, я рішив сам знищити зраду щоб не даром лилася Ваша кров, щоб не даром лилися сльози вдов і сиріт тих щб полягли за волю України і право бути господарем в своі хаті, тому я сьогодня усунув зрадницьке Правительство і Головне Командованння і вступаю в командованння всіма озброінними силами Наддніпрянської України.

Я твердо вірю що Ви ни зралите тому ділу за яке полягло багато Ваших товаришів по зброі.

Наказую Вам козакі і старшини твердо і непохітно стояти на фронті і усюди виконувати всі моі накази.

ВІЛЬШ НЕ МАЕ ЗРАДНИКІВ ніхто не буде шкодіти нам і ми скоро тепер підемо вперед, подамо руку тим братам нашим що повстали по той бік фронту, прожене-мо ворога з нашого краю і запануе воля, лад та спокій у нас на Україні і Ви всі козаки розійдетися по домівкам працювать на свої власні землі, яку Ви заслужили одержати. Ті хто згіне в цю боротьбу хай пером земля ім, а дітям іх щастя.

Ще раз нагадую Вам старшини і козакі твердо держіть Ваші рушниці і стійте де накажу Вам.

Всіх хто здумае противитися і невиконувати моіх наказів, рахувати му зрадниками народу і каратиму по законам військового часу.

Головнокомандуючий всіма озброеннимі силами
Наддніпрянської Народньої Республіки ОТАМАН О С К І Л К О

29-го Квітня 1919 року
дано в. м. Рівному

Наказ цей прочитати в сотнях, батареях і командах.

Прийнято 10/VI 1919 Камянець

Передано 29/VI 1919 Київ

До Високої Директорії Української Народної Республіки.

Меморандум.

Нижче підписані громадські діячі Полісся обмірковавши сучасне скрутне становище Української Держави констатують, що воно є наслідком:

1. Неповної організації верхньої влади і неозначенням її прав і функцій певною конституцією.

2. Неправильної внутрішньої і зовнішньої політики уряду, що рахувалася з хвилевим настроєм несвідомих мас, а не з належними цілого Українського Народу й Держави.

3. Нереальних взаємовідносин з Галичиною.

4. Безпринципної і дилітанської військової політики і організації.

5. Орентації на большевизм.

6. Організації уряду не по принципу работозлатности, а по принципу партійности що довело до цілковитої руїни всього Державного апарату.

Сумління та розум твердо підказують нам, що для дійсного закріплення Української влади на рідній землі для заведення миру і спокою коконче необхідно негайно перевести в життя слідуюче:

1. Переформувати зверхню владу в тимчасове одноособове президентство з певною тимчасовою конституцією;

2. Скласти діловий кабінет національної оборони по персональному принципу з людей відомо здібних і широко освічених з неодмінним виходом з партій, коли вони партійні.

Завдання нового кабінету поставити:

1. Звільнення Української Народньої Республіки від зовнішніх ворогів, знищення анархії і заведення в державі лад і спокою;

2. Скликання Народнього Представництва для прийняття конституції Республіки;

3. Переведення земельної реформи по принципу поділення великої і середньої посілости у властність безземельним і малоземельним з забезпеченням державі всіх видатків по переведенню цієї реформи.

4. Розвязання протидержавних організацій, рішуча боротьба з явищами, дезорганізуючими нормальне Державне життя і забезпечення прав людини і громадянина;

5. Відновлення нормальної діяльности суду.

6. Скасувати закон про трудові ради, давши земствам право протесту проти шкідливої діяльности державних органів на місцях;

7. Організація регулярної національної армії по принципу загальної військової повинности з заведенням в ній твердої дисципліни і відсунення її від політичної боротьби.

Примітка: До постачання армії в сей час необхідно негайно заклика ти земства, міста і кооперації.

8. Оповіщення вільного торгу і промисловости і фінансування земств і кооперативів для боротьби з спекуляцією;

9. Упорядження фінансів за допомогою земельної реформи, раніш заведених вже дозрілих монополійі енергійне стягнення прямих податків реорганізованим податковим апаратом;

10. Негайне упорядження Державного контролю в широкій розумінні слова для знищення Державного марнотравства і переведення ревізії всіх державних видатків і в тім числі особливо позабуджетових і таємних;

11. Перегляд національної політики відносно меншостей для усунення всіх її крайностей, що гальмують будування Української Держави;

12. Належодення правних міжнародних відносин з іншими Державами керуючись реальними інтересами;

13. Реальне переведення тісного зближення з Галичиною на основі обопільної згоди.

Вразі відкинення вищевказаних головних основ державно-політичної роботи, ми передбачаємо остаточний крах Української Державности, позаяк дотеперішня політика Українського Уряду не може дати країні ні ладу, ні спокою, ні демократичних реформ, ні державного існування, - вона спричиниться лише до повної ізоляції всіх творчих сил нації, до нової анархії, до шкідливих хитань і цілковитої руїни.

Для здійснення §§ 1 і 2 сих наших побажань вважали би за найкраще негайно скликати Державну параду з земських діячів, членів комісій Трудового конгресу, представників всіх політичних організацій і визначних Українських громадських діячів.

Председатель
Бюро
Г. С. С. Р.
(Сельск. Водных. Партий)

П Е Р П У С К А.

На вхід на Державну Нараду 25-го жовтня 1919 року

Представник від [redacted]

[redacted]

Керуючий справами Директорії

Печатка: Директорія Укр. Нар. Респ.

Печатка: Міністерство Народньої Республіки

ДЕРЖАВНА НАРАДА 26 ЖОВТНЯ 1919 року.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ.

1. Вступна промова ГОЛОВИ ДИРЕКТОРІЇ У. Н. Р.
2. Промова від Уряду Західньої Области У. Н. Р.
3. Промова Голови Ради Народніх Міністрів І.МАЗЕПИ на тему: " Внутрішнє і міжнародне становище України."
4. Промова в.об. Військового Міністра Полковника ПЕТРІВА на тему " військове становище України ".
5. Промова від політичних партій та громадських організацій.

ДЕРЖАВНА НАРАДА.

Висока Директорія Української Народньої Республіки, маючи намір вияснити перед громадянством сучасну політичну ситуацію і вислухати його думку,- на засіданні своїому 22 жовтня б.р. ухвалила скликати Державну Нараду, на котру запросити:

1/ Раду Народніх Міністрів.

2/ Уряд Західньої Области У.Н.Р.

3/ Трьох представників від Буковинської Національної Ради.

4/ Представників від політичних партій ,а саме: а/ від наддніпрянських: по три представники від кожної з партій: соціял-демократів , соціялістів -революціонерів , селянської спілки, соціялістів федералістів, народніх республіканців, селянської соціялістичної партії і української народньої партії; б/ Галицьких: по три представники від кожної партії: соціял-демократів, радикалів і народньої трудової партії /н.д./ в/ еврейських: по три представники від кожної партії: Бунда, Поалей -Ціон, Фокс-партай, Цеіре-ціон.

5/ По одному представнику від поштово-телеграфної спілки і спілки залізничників.

6/ По одному представнику від: кооперативних організацій, земства, міської управи, товариства економістів, учительської спілки і "Союзу Українок", Кирило-Мефодіївського брацтва і Президії Трудового Конгресу.

Темою обговорювання Наради має бути "сучасне становище України, а в зв'язку з ним справи взаємовідносин між Урядом Наддніпрянщини та Галичини".

Державна Нарада має відбутися в суботу 25 жовтня о 5-й годині вечора в будинку Комісаріяту /що на Губернаторській Площі/.

Всі делегати від політичних партій та громадських організацій повинні мати відповідні мандати від своїх організацій, які й пред'явити при вході.

Керуючий Справами Директорії

Державна Варта
25/X 1919 у Кам'янці.
Будинку Комісаріату об'єд. дня
Пр. Пилипа Петлюри. Повідає необхідність
повалити і знищити геть ненависну громадянську
добровольчу - неволю. Трибуна народної волі -
воля. Комітет. Нова Галицька Українська -
ська армія і флотилія в Чорному океані.
Вона не вмирає. Нехай керманичує армією
Головний Отаман і слідує його ідеї
Вашу ж дивізію армію в Нашій
Державу. Потрібна широка громадянська
боротьба широка під гаслом скинення
всіх сил. Київщина 10 ж. перед повстанням вийти
на вогні отрядів (згідно окремої). Дружина взя-
ти і через Канівщину. Мала робота
Громадянська. Шукати потрібного зв'язку
все громадянські в Варті робити на другій
Більш почуття до наших обов'язків!!!
Треба пробитися Полтаву і Київщину
через кров. Армія повинна - без того Укра-
їна не вийде великої своїх обов'язків
Вашій увазі бачу вдяти на увазі. Шлю привіт

2 крайн уряду. Тут дехто треба
вилучити як винятки і становища.
Модер. с. конгр. вупала нее. Антивний
принцип організації уряді вилучити
нее.

Промова Петрушевича. Перекладає
вашему кваліфікацію. Через конспірацію
сил, щоб вести боротьбу до кобця
Принцип 9. У.Н.Р. - стоїть на ґрунті
ко підстави 3/I 1919 у Станіславові
ґрунта радше пункт! Конгр. і нац. об.
і суб'єктивних рівнів 30. правительства
Правительство. Правительство немає треба самим
ґрунтом ґрунтівер. Однак ЗУНР буде
вдячний нер. Бруя - Галичина в
Парижі розглядається окремо.
Бр. принцип. Уряд не робить пікор
без згоди і порозуміння з Укр. урядом.
Петер Кожна згода і гармонія.

Ген. Уряд. повів переговорів
на вокзалі ні з ким.
Армія дає бочку робити Ген. Уряду.
Ком. бережись бо щоб ворог
за все шукає відповідь суспіль-
нер. Центр. – Команду Армія
є повернення, і мешкає Центр. ар
мією до Вик. Нар. – армії з нап-
руження і шукає бороть від
ворога, так і як, Уряд дивіть мене
фольвон.
Пізніше Мерета. Говорю, Оборонить
Уряда. Орієнтує, напружений сили
менше буди шкоди. Мене орієнтує
корегування Краї набирати. Бушують
вебе опрану розгрому ш. до України.
Мало-не і Польщі! – ви магазин
щоб ми говорим, дно самостійна
Держава – і Дати порядок, Анархію

4. Польща сама на грунт вимагає
самостійності України. Це б'є у нові
великі нерви і нещодавно було дане
(дане) (укладено) угоди невідомо
(?) (дане) (укладено) двох невідомо
(?) (дане) (укладено) двох невідомо
(?) (дане) (укладено) двох

армія не Врангеля, то її ~~скасовує~~ армія Добровольчої, німецької і тепер денікіна. Не дано, що армія Великої буде ~~ворожа~~ нам, бо її армія контрреволюції ~~ніша~~. Сьогодні не імперіалізм і це помоче нам довести владу Великої. Треба бороться доки ця, щоб дерева стали нашими вигнанці Самої. Чужими. Будуть сили-будем нас вигнав. Англія веде Польщу і будуть ще нас. Полірити нас, Великими, але ми будемо Великими, Великим не будемо. сильної нами нема.

Внутрішнє становище залежить від становища на фронті. Поки не буде покалічена влада на місцях і розлад поширяється, і армії не буде. Треба сидіти на своїй посаді, стараючись на ній і перенять експедиції.

в Уряд старатись на місце-то ему нема
поверать вратляю. Ид фронт на
Урнр самостійності У.Н.Р. Наше
Правительство вірить в свою справу.
Без цього не було-б нашої роботи
Гадь Урядництве не вірить
в нашу справу. Брак віри нищить
все.

Суд непорушність Галиц. Урядом
Освіти і Двор. справ всей незалежн.
Комітет незвичайн. Лише о і ми
хочемо їх бачить чим нема бути
тому вони не йдуть з нами. Це їх
вина! Єврейські кола також не вірять
-ать ну правдивие Урядництво
невтомлає.

Наша політика є виразом реальних
співвідношень сил в державі. Права
признаємся за місцеві і органічні
права.

Нам Україна перед нами другу не
інтегрувати до Галичини. Ні надія
увійдуть ми не підемо. Нам менор
у нас попущу, що не буде в супер
і перейві галицького народу. Вони
сирені в їх стрічі. Галицькі народ ми-
сирі внесуть ся погляд, для реальне
будемо і ми робити.

Провокатор обіцяє щоб не в'язнем
ся до Галичини і назвай про Галиць-
кий народу ми не підемо. Чекає
і горлей. Це вимуває відсутність
ви і денег у Галичині України
в нашу справу. Немає перешкод. Ук
евакуації - без нашої підтримки.
Це буде тільки. Суд менор. є не ви в
усіх нашої справи. Й ось час потрібні
вірити все нас і евентуали Галичину.
Вуло зробимо розмірковання. ведмід-
кар в кам'янець гарнізон і фронту

8 для захисту України. Кожен небудь вірний небудь його-
рушник.
Ми живемо всіх до обідньої праці,
але вірою вусіх наш. Це вивезе
нас з путіка. Це пришлє Берсави
випарнає
Петрів. І буду стрім обіцкрі-
них. Мирявшись буду б. Карпатів
брату с. Кенер ратушно замордьом
Нее обіцрує кордонів. Підпора
армія народом. Армії наш.
Гвинівка буе приєднаєсь дна до
другої. Ідея державності прийшла в
армію. Берцавник - новий держи
в армії. Це зцука в шкарі і в
вишуки кола.
Сенат. стан. погашт. Нема долонни
громадянства.

Це сьогодні - йде селянська опозиція до армії. Фронда немає - тобто є фронт до зброї. і треба робити, щоб була в руці зброя.

Молодь сформувалась уже великими традиціями. Закінчує реальне училище фронтові - гімназисти на устиці на фронті. Тепер старші перебувають в полоні у молодих - наших старших дивізіонів ведуть. Армія вірить. (Гучні оплески)

Перерва. Проект резолюції

Промови (перерва 10 хвилин).

Промова Кедровського. Предупреждає що селянство при революції не може повертать проти більшовицької армії, яка зробить. Більшовики старші головні Крилатюк голов. об. Центр. Ком і вроен все: Більшовик рассеровать

Ю
Наших сражений. Через Авдеевские командования і сигналов
Военного отдела
Шевелів Селянка. Нас побіг не вороп, а конь
і голод, бо армія не розсипається. Зем-
ве нічого перебудує. І через перевиробн
ничовий основах - федь радянських.
Селянське сите розбр все сама
-дає хліб і одяг. Вже наші цукор
ова уряда. Гасилане уберуть нас.
Нашею армією селяне задоволені, а
гамиланами обурюються. Гамишівка
армія убувається селян. Гамилана
не вміє керет. Гамиц. армія не
управляється і керобує пекнер нам.
Вона краще одягнута управляє армію.
Гамишівка уряд мусить шанувати
нашими даками. Форма Гам. Уп. сиро
бує ультиматум. Ми не здаємо нікому
анікаких своїх прав. Через представників

Фредерікс-с.д. Партія с-д виводить
лише і матеріальних обставин життя.
А тому шукає в масах народних
опори політики. Ми гадаємо, що не
буде України, небуде і сили на схід
України. Наші шляхи подорожні ук-
вело до Києва, Шлях наш в вирішен-
ний. Звичайні справи. Наша орієнтація
лише буде на демократичну Європи.

Фокс-патрій-Солодарь. Суть на
Україні єдина Н.У.Р. Вернай Винниченка
не стане Керенщиною, а із нею нам
не раз'їхать. Дасть державу і
загрузне і нечистість.

Рой Гриценко. Замість Маркетів
не приймем. Ми строїмо проф вистрій
робітників від большевизму. Аленд-
вигляд на місцях невдалий, але праців-
ників обдурили большевиками, тому як деякі
ці працюють

12 Поліщуки наші дорогі друзі. Ми
як поліщуки добрі. Ідемо всі
свої всі сили. Партія керує соціалісти-
чною. Наша і наших буде
ідеї.

Комітет Селянської партії. Нехо-
рошими мені партії керує
якщо в конструкції сучасної
влади. Це можна з литературних
кругів влади. Наша директорій
не виконується - 2 міністерства
міністерства кабінет. Закон, що прав
не йдуть не тепло, - чистих перело-
вірів будуть представлені урядовими
особами.

Центр-Союз. Щоб ми служили треба
люди: треба щоб ми мали умову
широко брати участь в державному
житті.

13
60

Любинець-Стр. Сам Гол. Нарід
лег-й смаглявих очей, але горе
фігурі він групований ми бачимо
і своє слово: Накинеш. Невиконує
бойових приказів. Через обі бригади
під обом командуванням. Галицькі при-
вілеї мусять розуміти - що великі по-
ступки. Вікопомним. могли вільне
життя. Чеський Нарід. Ніколи рік дні і години
Нехай-бо чуда ранніх нас обминуть в
вирішенні Берлеєв в бурмуаз. у рядах
перебрались нам заповів як вчитель.
генерал рідний мисць вкабінеті.

Байєр - нем. пар. Покликаючись
на свою резолюцію 7 вересня, що
Галиц. Край в рамці Австрійської держави
дає лише в інтересах Соборної України
Поляки хочуть повернути, щоб образу
визнати нас. Поміщики. Сонцівер
большаки нас вигнанці - це шрапнель

14. Нема ще відокремлення від радянської природи. Треба дати рішучо лише демократію і радянщо. Хибні принципи покидьки врагом - неважко здолати провести його в життя.

Мороз - Кирил. - Мед. Брацтво

Сонце за організацію життя і революційну діяльність на упущення ченців. Треба щоки бережливи. Як у прирву йде в армію. Треба не помилка висловлений і розказує дивні анекдоти і свій погляд

Коршневські - с.-р. Не виїзна не в нашу одну українську, а не виїзе до нашого уряду, нема заперечення ні знаки радянської, що радянська реформа не вдарить реально, що скоро не буде українська мова не поширена

до від сус. уряду. Лише тепер
прийшло повідомл. у нас. Пруссії
відділ. нашої делегації в комісії
по перегляду уряду ц. воєнне стано.
закінчив відділ. ц. воєнне стано
військовим і не має в компет.
Румунів 9 кандидатів. Жодів со-
юзн. не приєднався. Грецьке і україн-
ських парт. самост., відрод., клуб.
демокр. Берлін. Німець. прогрес
самост. партій.

Сьогодні буде і прийнято ліга і буде
доручення оброблено за ген. Н.Р. Фронт. вен-
виконує. Нездоланий.

Варшава - Союз УКРАЇНОК. Укр.
організується для Укр. справи.

Гол. с-д. Відень Варшаві обрано
словами не менше перших. Дійсно, що
справжні чеські родини бачать ігнано

16. Підносить вихрудів с немочесько. Перебивав сяківецьк. фронт (Сян - с.д.). Петрушевич невдів вийсце і больш. - ке не розбили. Це його вітка. Тому і кеш Проблем люк Карати - Українців. Коли вернуться киів, то ти лише все напівчоловіки вірою жовніра в свого. Радість ій напівчоловіка, а не в лагері концентраційні Чеченіст, Вендо або Румунію, Кол Петрушевич і чеш'головіки дом Викторор ніщо, а тому Литературу ескувать ві вчаєр Луцьк зимись.

Кацюн. Рада - Кучуркан. Ми повинні будувар Вермахт, а не кивадись Петрі Франції. Ми лусиш сряйт на національ. грунті

Заліжнячик - Онельченко. Бажаєм, щоб у нас вимись 2 влади. Ми підтримуєм цей уряд. Партії праві немаюр серед нас корней.

Кароо - Рес. Пар. Флоринський. Конференцію, що є частина Галиц. імпер. не вірить в справу України. і укр. укр. Чуєть нашої справи в такому. Ковенко - пошук. гел. робіт. - Коли що почув і чувенкись на нашому боці.. і приймає до уваження Непорозуміть

Трихорко Губернатор Подільв. Вважаєть що закінь ревізію присутніх членів

Я не правдивий. Сирова Берлена геленеж
від праці Земства, бо вона є основа.
Земство бачить ~~[redacted]~~ засіб через збуй-
ний апарат. Кожному арені
свої уроки земства приходиться не менше.
Земство сміє бачити недоліки, але що фронт зараз і тому вибори
перевести трудно. Земство зараз праце-
здатні, хоч складаються з сірого елементу.
Робить рахів Шабилову в'їзд уездн. вибор.
комісії.

Н-д. Пилощук заявляє що сміє не
згоді акій попередніх ораторів. Пере-
говор з попівцем радить на перевибор.
Земство є сторона переговорів обох уездів.
Рабинам-Крупельницький. Непорозуміння
виникають подрібницях. Розмова про
Вру - це нотріс! Як ми не вміємо бути не
вміємо бо черпадимо вру. Непоро-
зуміння, вам треба ми порозуміємо. Непоро-
зуміння і наших предків.

Погляньте наша газетка невдалій обкладинці, на весь екран, а заголовком датованим в білій бандурі. Вер. Пенек. нічого незнаєш що арешто а лишень спадобивсь вам вчитель фізики. Замів в сірові тримяли нетевен. о. архієрейський кочегар дікратури і наєр Чир вдивали ракових вух ліквідації. А тепер газет що ремонта. бо буль конгресмена. пор. Необхідно терміново в дирекцію

Веселовський - Учит. спілка. Підтримку в обговоренні назріло між Чорнобаєвим. Головним - найбільша актуальність. Більшість населення вболіває нетвалентину болю. Але і наші вчителі районне як і газетні будні відчув в школоне і екскурсій. Коли будуть театри і бо внесли живого слова

Вересень Мічіс. говорить яко обмежений в уряді України. Погано, що в дискусії ми зайняли на лінії. Немає сильного погляду на державні справи. Нр. і радикали

підтримує Чехію. Уряд, а не Петру - 19.
шевий відповідає за цілий період. Лише 64
це легковажний вчинок н-д. Керівник
Перемоги Конєв повів за собою йде
сорими як за певний гасло
Звертаю увагу на політ. правих кол.
Вони виводять для себе цінними рука-
ми. Нам уже не сокамерники і не
страшні, чого лякались не треба.
Голубов - Прапор Галичини.
Нажаль з нагоди не видно гел
оня уполедяєтва. Нас обрали.
Але ми маємо гарячі серце. і
будемо мати. Кров армії вимає.
Наше повідомлення не патріотичне.
Наша армія не треба, але вія
треба то набув і неодмітрядова.
Якби не реквізувала то не мала.
Ревізія за цукру дала доказ, що

ни куда добре на фронті. Цупор. ренн-
бувати для операції армії. Здивував
його вчора. Ми вперше, але бо можемо
сподіватись, бо армія укріплена нема, але
галицькі в 100.000. Наші стратегічні і
військові перемоги довженкіна, а тому мов-
чить, що наші перехідні. Тому ви деяких
рах з реакціонерами Україні добрі
чинів. Але треба дивитись перш-
шевика? Дарма! Дарма що армія терпів
недаб розвитись. Я гадав що нарада
не дасть вказівок щоб розкувати
доктрину і цукор. Поляки вже ви
сунуті і серйозно видають. Сили на
оборону Чернігів (чорні описки)
Обмежує - селян. сітка. Уряду люду
вірять. Галицьке військо поводиться добре
і не грабує - вин певен. Вали обмежує
обвинувачує нар. пар в зраді
бо вони мали шпигунів Червоних.
Кайзер і Вільгельм енергійно протестують